

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1804/1999,

annettu 19 päivänä heinäkuuta 1999,

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 täydentämisestä siten, että asetus käsittää myös eläintuotannon

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosialikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 ⁽⁴⁾ säädetään, että komissio tekee ehdotuksia luonnonmukaista eläintuotantoa, jalostamattomia eläintuotteita ja ihmisravinnoksi tarkoitettuja tuotteita, jotka on valmistettu eläinperäisistä ainesosista, koskeviksi periaatteiksi ja erityisiksi valvontatoimenpiteiksi ennen 30 päivää kesäkuuta 1995,
- 2) luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden kysyntä kasvaa jatkuvasti, ja kuluttajat ovat yhä kiinnostuneempia niistä,
- 3) eläintuotanto mahdollistaa kyseisen tuotevalikoiman laajentamisen ja antaa luonnonmukaista maataloutta harjoittaville tiloille mahdollisuuden kehittää täydentäviä toimintoja, joiden ansiosta tilat voivat kasvattaa tulojaan,
- 4) tässä asetuksessa yhdenmukaistetaan tärkeimpien eläinlajien osalta tuotantoa, merkintää ja tarkastuksia koskevia sääntöjä. Sellaisten lajien osalta, jotka ovat muita kuin vedessä viljeltäviä lajeja ja joille ei anneta tuotantosääntöjä tässä asetuksessa, on kuluttajansuojaan liittyvistä

syistä aiheellista yhdenmukaistaa ainakin merkintää koskevat vaatimukset sekä tarkastusjärjestelmä. Vesiviljelyn tuotteille olisi laadittava vastaavat säännöt niin pian kuin mahdollista,

- 5) eläintuotanto on lisäksi luonnonmukaisilla tuotantotiloilla maataloustuotannon järjestämisen erottamaton osa, jolla mahdollistetaan viljeltävän maan orgaanisen aineksen säilyttäminen ja ravinteiden tarpeen tyydyttäminen ja näin ollen edistetään maanparannusta ja kestävän maatalouden kehitystä,
- 6) ympäristöhaittojen ja erityisesti luonnonvaroihin, kuten maaperään ja vesiin, kohdistuvien haittojen välttämiseksi luonnonmukaisessa eläintuotannossa on periaatteessa pyrittävä tuotannon sitomiseen läheisesti maaperään liittyväksi toiminnaksi, tarkoituksenmukaisten monivuotisten viljelykiertojärjestelmien käyttöön ja eläinten ruokintaan itse tilalla luonnonmukaisesti tuotettuja kasvinviljelytuotteita käyttäen,
- 7) tyyppiyhdisteistä aiheutuvan vesien pilaantumisen välttämiseksi luonnonmukaista eläintuotantoa harjoittavilla tiloilla olisi oltava asianmukainen varastointikapasiteetti ja karjan lannan ja jätevesien levityssuunnitelma,
- 8) luonnonmukaisen maatalouden sääntöjen mukainen laiduntamiseen perustuva eläintalous soveltuu erityisen hyvin käytöstä poistettujen alueiden hoitoon ja niiden voimavarojen hyödyntämiseen,
- 9) luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseen olisi rohkaittava, ja rotujen valinnassa olisi otettava huomioon niiden kyky sopeutua paikallisiin oloihin,
- 10) geneettisesti muunnetut organismit (GMO) ja geneettisesti muunnetuista organismeista johdetut tuotteet eivät ole luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisia. Kuluttajien luonnonmukaista tuotantoa kohtaan tuntemaan luotannon säilyttämiseksi geneettisesti muunnettuja organismeja, niiden osia ja niistä johdettuja tuotteita ei saisi käyttää tuotteisiin, joissa on merkintä luonnonmukaisesta tuotantotavasta,

⁽¹⁾ EYVL C 293, 5.10.1996, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 133, 28.4.1997, s. 29.

⁽³⁾ EYVL C 167, 2.6.1997, s. 55.

⁽⁴⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 330/1999 (EYVL L 40, 13.2.1999, s. 23).

- 11) kuluttajille olisi annettava takuut siitä, että tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Tämän olisi perustuttava niin pitkälle kuin teknisesti on mahdollista eläintuotteiden jäljitettävyyteen,
- 12) eläinten ruokinnassa on käytettävä luonnonmukaisen maatalouden sääntöjen mukaisesti tuotettua ruohoa ja rehua,
- 13) nykyoloissa karjankasvattajilla saattaa olla vaikeuksia saada rehuja luonnonmukaisella tuotantotavalla tuotettaville eläimille ja tämän vuoksi olisi väliaikaisesti annettava lupa käyttää rajoitetusti joitakin rehuja, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti,
- 14) eläinten ravitsemuksellisten perustarpeiden tyydyttämiseksi saattaa lisäksi olla tarpeen käyttää tiettyjä kivennäisaineita, hivenaineita ja vitamiineja tietyin tarkoin määriteltävin edellytyksin,
- 15) eläinten terveydenhoidon olisi pääosin perustuttava ennalta ehkäisevään hoitoon, joka toteutetaan esimerkiksi valitsemalla soveltuvat rodut ja linjat, tarjoamalla eläimille tasapainoista ja hyvälaatuaista ravintoa sekä suotuisa ympäristö erityisesti eläintiheyden, eläinsuojien ja karjankasvatuskäytäntöjen osalta,
- 16) kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaaattisten eläinlääkkeiden ennaltaehkäisevä käyttö on kielletty luonnonmukaisessa maataloudessa,
- 17) jos eläin kuitenkin sairastuu tai loukkaantuu, olisi se hoidettava viipymättä suosien fytoterapeuttisia tai homeopaattisia eläinlääkkeitä ja rajoittaen kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaaattisten eläinlääkkeiden käyttö mahdollisimman vähiin. Luonnonmukaisen maatalouden luotettavuuden takaamiseksi kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus rajoittaviin toimenpiteisiin kuten varoajan kaksinkertaistamiseen kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaaattisten eläinlääkkeiden käytön jälkeen,
- 18) useimmiten eläinten olisi voitava päästä jaloittelualueille tai nurmea kasvaville ulkoalueille heti, kun sääolosuhteet sen sallivat, ja kyseisiä ulkoalueita olisi periaatteessa hoidettava osana soveltuvaa kiertojärjestelmää,
- 19) eläinsuojien olisi oltava kaikkien eläinlajien osalta ilmanvaihdoltaan, valoisuudeltaan, tilavuudeltaan ja mukavuudeltaan eläinten tarpeita vastaavia ja tämän vuoksi käytävissä olisi oltava riittävä pinta-ala, jotta jokaiselle eläimelle voitaisiin tarjota riittävä liikkumavapaus ja mahdollistaa eläinten luontaisten sosiaalisten käyttäytymistarpeiden kehittyminen,
- 20) järjestelmällisesti toistuvat toimenpiteet, jotka aiheuttavat eläimille stressiä, vahinkoa, sairautta tai kärsimystä tuotannon, käsittelyn, kuljetuksen tai teurastuksen eri vaiheissa, olisi rajoitettava mahdollisimman vähiin. Tietyille tuotantotavoille olennaiset erityiset toimenpiteet voidaan kuitenkin sallia. Eläinten kasvun edistämiseen tai lisääntymiskierron muuttamiseen tarkoitettujen tiettyjen aineiden käyttö on luonnonmukaisen maataloustuotannon periaatteiden vastaista,
- 21) mehiläishoidon erityispiirteiden vuoksi erityiset säännökset ovat tarpeen erityisesti riittävän laadukkaan siitepölyn ja meden saamisen turvaamiseksi,
- 22) kaikki toimijat, jotka pitävät kaupan luonnonmukaisesta eläintuotannosta peräisin olevia tuotteita, olisi saatettava säännöllisen ja yhdenmukaistetun valvonnan piiriin. Tilalla olisi pidettävä saatavilla rekisteriä, jota päivitetään tilalle saapuvia ja sieltä lähteviä eläimiä sekä annettuja hoitoja koskevilla tiedoilla,
- 23) maatalouden harjoittamisen ja ilmastollisten olosuhteiden alueellisten eroavaisuuksien vuoksi tietyt siirtymäkaudet ovat tarpeen tiettyjen käytäntöjen osalta ja myös eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden erityispiirteiden osalta,
- 24) eri jäsenvaltioiden vakiintuneiden käytäntöjen tai luonnonmukaisen eläintuotannon nykyisen moninaisuuden huomioon ottamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa rajoittavampia sääntöjä alueellaan tuotettuihin eläimiin ja eläintuotteisiin,
- 25) pakkausmerkinnät, mainokset ja kaupalliset asiakirjat, joiden kuluttaja katsoo viittaavan luonnonmukaiseen tuotantotapaan, on asetuksen (ETY) N:o 2092/91 nojalla varattu ainoastaan kyseisen asetuksen mukaisesti tuotetuille tuotteille,
- 26) kuluttaja katsoo tiettyjen merkintöjen yleensä viittaavan luonnonmukaiseen tuotantotapaan, ja
- 27) on kuitenkin tarpeen varata siirtymäkausi, jotta tavaramerkin haltijan sallittaisiin mukauttaa tuotantonsa luonnonmukaisen viljelyn vaatimuksiin, ja että mainittu siirtymäkausi on sallittu vain tavaramerkkien osalta, joiden rekisterihakemusten tekopäivä oli ennen asetuksen (ETY) N:o 2092/91 julkaisemista ja että kuluttajille tiedotetaan asianmukaisesti siitä, että tuotteet eivät ole luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti tuotettuja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 2092/91 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin tuotteisiin, jos niissä on tai on tarkoitus olla merkintöjä, joilla viitataan luonnonmukaiseen tuotantotapaan:

- a) jalostamattomiin kasvinviljelytuotteisiin; myös tuotantoeläimiin ja jalostamattomiin eläintuotteisiin, jos niitä koskevat tuotantoperiaatteet ja erityiset tarkastussäännöt on esitetty liitteissä I ja III;
- b) sellaisiin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin jalostettuihin kasvinviljelytuotteisiin ja eläintuotteisiin, jotka on valmistettu pääosin yhdestä tai useammasta kasvi- ja/tai eläinperäisestä ainesosasta;
- c) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitettujen asetuksen voimaantulosta alkaen sellaisiin rehuihin, rehuseoksiin ja rehuaineisiin, jotka eivät kuulu a alakohdan piiriin.

2. Jos liitteessä I ei ole vahvistettu yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä tiettyjen eläinlajien osalta, sovelletaan 1 kohdasta poiketen 5 artiklassa vahvistettuja merkintöjä koskevia sääntöjä sekä 8 ja 9 artiklassa vahvistettuja tarkastuksia koskevia sääntöjä näihin eläinlajeihin ja niistä saatuihin tuotteisiin, lukuun ottamatta vesiviljelyä ja sen tuotteita. Ennen yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen sisällyttämistä sovelletaan kansallisia sääntöjä tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksytyjä tai tunnustettuja yksityisiä tuotantoehtoja.

3. Komission on viimeistään 24 päivänä elokuuta 2001 annettava 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ehdotus asetukseksi, joka koskee 1 kohdan c alakohdassa mainittuihin tuotteisiin sovellettavia merkintävaatimuksia, tarkastusvaatimuksia ja varotoimenpiteitä, sikäli kuin kyseiset vaatimukset koskevat luonnonmukaista tuotantotapaa.

Kunnes edellisessä alakohdassa tarkoitettu asetus annetaan, 1 kohdan c alakohdassa mainittuihin tuotteisiin sovelletaan kansallisia sääntöjä yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksytyjä tai tunnustettuja yksityisiä tuotantoehtoja."

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Tämän asetuksen mukaisesti tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä,

jos pakkausmerkinnöissä, mainosmateriaalissa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvataan merkinnöin, joita kussakin jäsenvaltiossa käytetään antamaan ostajalle se käsitys, että tuote, sen ainesosat tai rehuaineet on tuotettu 6 artiklassa vahvistettujen tuotantosääntöjen mukaisesti, ja erityisesti, jos käytetään seuraavia nimityksiä tai niiden tavallisia johdoksia (kuten bio-, eko- jne.) tai diminutiiveja yksin tai yhdistettynä, paitsi jos nimitykset eivät koske maataloudesta saatuja elintarvikkeiden tai rehujen raaka-aineita tai niillä selvästi ei ole yhteyttä tuotantotapaan:

- espanjaksi: ecológico,
- tanskaksi: økologisk,
- saksaksi: ökologisch, biologisch,
- kreikaksi: βιολογικό,
- englanniksi: organic,
- ranskaksi: biologique,
- hollanniksi: biologisch,
- italiaksi: biologico,
- portugalkiksi: biológico,
- suomeksi: luonnonmukainen,
- ruotsiksi: ekologisk."

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettavien muiden yhteisön säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten kuten tuotantoa, valmistusta, kaupan pitämistä, merkintää ja tarkastusta koskevien säännösten soveltamista, mukaan lukien elintarvikkeita ja eläinten ravitsemusta koskeva lainsäädäntö."

4) Korvataan 4 artiklan 3 kohdassa oleva valmistuksen määritelmä seuraavasti:

"3. 'valmistuksella' maataloustuotteiden säilömistä ja/tai jalostusta (myös teurastus ja eläintuotteiden paloittelu) ja myös pakkaamista ja/tai merkintöihin tehtyjä muutoksia tuoreiden, säilöttyjen ja/tai jalostettujen tuotteiden luonnonmukaisen tuotantotavan esille tuomiseksi;"

5) Lisätään 4 artiklaan määritelmät seuraavasti:

"11. 'eläintuotannolla' maalla elävien kotieläinten tai domestikoitujen eläinten (hyönteiset mukaan lukien) sekä makeassa, suolaisessa tai murtovedessä viljeltä-

- vien lajien tuotantoa; tuotteita, jotka on saatu metsästämällä ja kalastamalla luonnonvaraisia eläimiä, ei voida pitää luonnonmukaisesti tuotettuina;
12. 'geneettisesti muunnetulla organismilla (GMO)' kaikkia geneettisesti muunnettujen organismien tarkoitussellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY (*) 2 artiklassa määriteltyjä organismeja;
 13. 'GMO-johdannaisella' ainetta, joka on joko tuotettu GMO:ista tai GMO:ien tuottama mutta joka ei sisällä GMO:ja;
 14. 'GMO:ien ja GMO-johdannaisten käytöllä' niiden käyttöä elintarvikkeina, elintarvikkeiden ainesosina (myös lisäaineet ja aromiaineet) valmistuksen apuaineina (myös uuttoliuottimet), rehuina, rehuseoksina, rehuaineina, rehun lisäaineina, rehujen valmistuksen teknisinä apuaineina, tiettyinä eläinten ruokinnassa käytettävänä direktiivissä 82/471/ETY (**) tarkoitettuina tuotteina, kasvinsuojeluaineina, eläinlääkkeinä, lannoitteina, maanparannusaineina, siemeninä, kasvullisena lisäysaineistona ja eläiminä;
 15. 'eläinlääkkeillä' lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY (***) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valmisteita;
 16. 'homeopaattisilla eläinlääkkeillä' eläinlääkkeitä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 81/851/ETY soveltamisalan laajentamisesta ja homeopaattisia eläinlääkkeitä koskevista lisäsäännöksistä 22 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/74/ETY (****) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 17. 'rehuilla' rehuseosten pitämisestä kaupan 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY (*****) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 18. 'rehuaineilla' rehuaineiden liikkuvuudesta, direktiivien 70/524/ETY, 74/63/ETY, 82/471/ETY ja 93/74/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 77/101 /ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/25/EY (*****) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 19. 'rehuseoksilla' direktiivin 79/373/ETY 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 20. 'rehun lisäaineella' rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY (*****) 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;
 21. 'tietyillä eläinten ruokinnassa käytettävillä tuotteilla' tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/471/ETY soveltamisalaan kuuluvia tuotteita;
 22. 'luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä / tuotantotilalla / eläintuotantotilalla' tämän asetuksen sääntöjen mukaista yksikköä, tilaa tai eläintilaa;
 23. 'luonnonmukaisesti tuotetulla rehulla/rehuaineella' 6 artiklassa vahvistettuja tuotantosääntöjä noudattaen tuotettuja rehuja/rehuaineita;
 24. 'siirtymävaiheen rehulla/rehuaineella' 6 artiklassa vahvistettujen tuotantosääntöjen mukaista rehua/rehuainetta, paitsi siltä osin kuin on kyse siirtymävaiheesta, jolloin kyseisiä sääntöjä sovelletaan vähintään yhden vuoden ajan ennen sadonkorjuuta;
 25. 'tavanomaisella rehulla/rehuaineella' rehuja/rehuaineita, jotka eivät kuulu 23 ja 24 kohdassa mainittuihin luokkiin.
- (*) EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/35/EY (EYVL L 169, 27.6.1997, s. 72).
- (**) EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/20/EY (EYVL L 80, 25.3.1999, s. 20).
- (***) EYVL 22, 9.2.1965, s. 369/65, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/ETY (EYVL L 214, 24.8.1993, s. 22).
- (****) EYVL L 297, 13.10.1992, s. 12.
- (*****) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/87/EY (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 43).
- (*****) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/67/EY (EYVL L 261, 24.9.1998, s. 10).
- (*****) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 45/1999 (EYVL L 6, 21.1.1999, s. 3)."
- 6) Lisätään 5 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"h) Tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita."
 - 7) Lisätään 5 artiklan kohta seuraavasti:

"3a. Jos tavaramerkeillä on 2 artiklan mukainen merkintä, niiden käyttöä voidaan 1–3 kohdasta poiketen jatkaa 1 päivään heinäkuuta 2006 asti sellaisten tuotteiden pak-

kausmerkinnöissä ja mainonnassa, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että:

- tavaramerkin rekisteröintiä on haettu ennen 22 päivää heinäkuuta 1991 — ja Suomessa, Itävallassa ja Ruotsissa ennen 1 päivää tammikuuta 1995 — ja se on jäsenvaltioiden tavaramerkkeihin liittyvien lakien lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (*) mukainen, ja
- tavaramerkki toistetaan aina selkeällä, näkyvällä ja helposti luettavalla maininnalla, jossa ilmoitetaan, että tuotteet eivät ole tässä asetuksessa mainitun luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti tuotettuja.

(*) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 92/10/ETTY (EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35)."

8) Muutetaan 5 artiklan 5 kohdan alku seuraavasti:

"5. Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen viittaa merkintöjä saa olla 1 tai 3 kohdan mukaisesti merkityissä tai mainostetuissa kasviperäisissä tuotteissa, jos:".

9) Korvataan 5 artiklan 5 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) tuote sisältää ainoastaan yhden maataloudesta peräisin olevan kasviperäisen aineosan;".

10) Lisätään 5 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

"f) tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita."

11) Lisätään 5 artiklan 5 a kohtaan alakohta seuraavasti:

"i) tuotteen tuottamisessa ei ole käytetty geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita."

12) Korvataan 5 artiklan 10 kohta seuraavasti:

"10. Jäljempänä 6 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti tuotettua ainesosaa ei voida käyttää edellä 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettussa tuotteessa koostumukseen samanaikaisesti sellaisen saman ainesosan kanssa, jota ei ole tuotettu näiden sääntöjen mukaisesti."

13) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Luonnonmukainen tuotantotapa edellyttää, että 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja muita tuotteita kuin siemeniä ja kasvullisia lisäysaineistoja tuotettaessa:

a) vähintään liitteessä I määrättyjä vaatimuksia ja tarvittaessa siihen liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä on noudatettava;

b) ainoastaan liitteessä I mainituista tai liitteessä II lueteluista aineista koostuvia tuotteita saa käyttää kasvin-suojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, rehuina, rehuaineina, rehuseoksina, rehujen lisäaineina, eläinten ruokinnassa käytettävänä direktiivin 82/471/ETY soveltamisalaan kuuluvina tuotteina, eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina, tuholaisten ja tautien torjunta-aineina eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden osalta tai tiettyjen tuotteiden osalta muuhun liitteessä II määrättyyn tarkoitukseen. Niitä saa käyttää ainoastaan liitteissä I ja II tarkoitettuun erityisiin edellytyksiin siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu kyseisten jäsenvaltioiden yleisessä maataloudessa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön oikeuden mukaisten kansallisten säännösten nojalla;

c) käytetään ainoastaan sellaisia siemeniä ja kasvullisia lisäysaineistoja, jotka on tuotettu 2 kohdassa tarkoitettun luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti;

d) geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai tällaisista organismeista johdettuja tuotteita ei saa käyttää, kuitenkaan lukuun ottamatta eläinlääkkeitä."

14) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Luonnonmukainen tuotantotapa edellyttää, että siementen ja kasvullisten lisäysaineistojen osalta siementen kohdalla emokasvia ja kasvullisten lisäysaineistojen kohdalla kantakasvia (tai -kasveja) on tuotettu:

a) käyttämättä geneettisesti muunnettuja organismeja ja/tai mitään tällaisista organismeista johdettuja tuotteita, ja

b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai, jos kyseessä ovat monivuotiset viljelmät, kahden kasvaukauden ajan."

15) Korvataan 6 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa päivämäärä "31 päivänä joulukuuta 2000" päivämäärällä "31 päivänä joulukuuta 2003".

16) Korvataan 6 artiklan 4 kohdassa päivämäärä "31 päivänä joulukuuta 1999" päivämäärällä "31 päivänä joulukuuta 2002".

17) Korvataan 7 artiklan 1 kohdan johdantovirke ja a alakohta seuraavasti:

"1. Tuotteet, joiden käyttö ei tätä asetusta annettaessa ole sallittu 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmoitettuun

tarkoitukseen, voidaan ottaa liitteeseen II, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) niitä käytetään kasvin tuholaisten tai tautien torjuntaan tai eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistukseen ja desinfiointiin:

— ne ovat välttämättömiä haitallisen organismin tai erityisen taudin torjumiseksi, jota varten ei ole saatavilla muita biologisia, viljelytekniisiä, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja; ja

— niitä käytetään sillä tavoin, että ne eivät joudu suoraan kosketukseen siementen, kasvien, kasvitutteen tai eläinten ja eläintuotteiden kanssa; monivuotisten kasvien osalta suora kosketus sallitaan ainoastaan muulloin kuin syötävien osien (hedelmien) kasvukaudella, jos käyttö ei epäsuorasti johda jäämiin tuotteen syötävissä osissa; ja

— niiden käyttö ei johda ympäristövaikutuksiin, joita ei voida hyväksyä, tai osaltaan edistä ympäristön saastumista;”.

18) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 b. Eläinten ruokinnassa käytettävien kivennäis- ja hivenaineiden osalta liitteeseen II voidaan sisällyttää näiden tuotteiden lisälähteitä edellyttäen, että niiden on oltava peräisin luonnosta tai muussa tapauksessa synteettisesti valmistettuja mutta samassa muodossa kuin luonnontuotteet.”.

19) Poistetaan 9 artiklan 11 kohdasta sanat ”26 päivänä kesäkuuta 1989”.

20) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”12. a) Jäsenvaltioiden on varmistettava eläinten lihan tuotannon osalta, että tarkastukset koskevat kaikkia tuotantovaiheita, joita ovat teurastus, paloittelu ja mikä tahansa muu valmistus ennen myyntiä kuluttajalle, jotta taattaisiin eläintuotteiden jäljitettävyyden niin pitkälle kuin se on teknisesti mahdollista tuotannon, jalostuksen ja missä muussa valmistusketjun vaiheessa tahansa eläinten tuotantoyksiköstä aina siihen yksikköön asti, jossa lopullinen pakkaaminen ja/tai pakkausmerkintä tehdään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteen III määräysten soveltamista. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi toteutetut toimenpiteet sekä niiden seuranta 15 artiklassa säädetyn valvontakertomuksen kanssa.

b) Muiden eläintuotteiden kuin lihan osalta lisämääräykset jäljitettävyyden varmistamiseksi niin pitkälle, kuin se on teknisesti mahdollista, vahvistetaan liitteessä III.

c) Kuluttajien on joka tapauksessa 9 artiklan mukaisten toimenpiteiden nojalla saatava takeet siitä, että tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti.”.

21) Korvataan 11 artiklan 6 kohdan a alakohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2002” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2005”.

22) Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

”Kuitenkin liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettujen eläintuotantoa koskevien sääntöjen osalta jäsenvaltiot voivat soveltaa alueellaan tuotettuihin eläimiin ja eläintuotteisiin tiukempia sääntöjä edellyttäen, että nämä säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia eikä niissä kielletä tai rajoiteta tämän asetuksen vaatimukset täyttävien muiden eläinten ja eläintuotteiden kaupan pitämistä.”.

23) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Noudattaen 14 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan hyväksyä:

— yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta,

— muutokset liitteisiin I–IV, VI, VII ja VIII,

— muutokset liitteeseen V sellaisen yhteisön tunnuksen määrittelemiseksi, joka liitetään merkintään tai joka korvaa merkinnän siitä, että tuotteet kuuluvat tarkastusjärjestelmän piiriin,

— 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun eläinlääkkeitä koskevan poikkeuksen soveltamista koskevat rajoitukset ja täytäntöönpanotoimenpiteet,

— täytäntöönpanotoimenpiteet GMO:ien ja GMO-johdannaisien käyttökiellon soveltamiseksi tieteellisen aineiston tai teknisen edistymisen perusteella ja erityisesti raja-arvon osalta, jota ei saa ylittää, ja joka kuvaa saastumista, joka ei ole vältettävissä.”.

24) Lisätään 15 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Tässä asetuksessa säädetyille, erityisesti komission toimesta toteutettaville toimenpiteille, joilla pyritään saavuttamaan

9 ja 11 artiklassa ja teknisissä liitteissä vahvistetut tavoitteet, hyväksytään vuosittain tarvittavat määrärahat budjettimenettelyn yhteydessä.”.

- 25) Muutetaan liitteet I, II, III ja VI ja lisätään liitteet VII ja VIII tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Liitteessä I olevassa B ja C osassa tarkoitettujen siirtymävaiheiden noudattamiseksi ennen 24 päivää elokuuta 2000 kulunut aika otetaan huomioon, jos toimija pystyy tarkastusviranomaista tai -laitosta tyydyttävällä tavalla osoittamaan harjoittaneensa tuotantoa kyseisenä aikana luonnonmukaista tuotantoa koskevia voimassa olevia kansallisia sääntöjä tai, näiden puut-

tuessa, jäsenvaltioissa hyväksyttyjä tai tunnustettuja yksityisiä tuotantoehtoja noudattaen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 24 päivästä elokuuta 2000. Tässä asetuksessa vahvistettuja geneettisesti muunnettujen organismien ja niiden johdannaisten käyttöä koskevia kieltoja ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2092/91 5 artiklan 3 kohdan h alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan f alakohdan, 5 artiklan 5 a kohdan i alakohdan, 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan sekä liitteessä I olevan B osan 4.18 kohdassa olevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin välittömästi.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 1999.

Neuvoston puolesta

K. HEMILÄ

Puheenjohtaja

LIITE

I. Muutetaan liite I seuraavasti:

- 1) Poistetaan osasta "Kasvit ja kasvituotteet" eläimiä ja eläintuotteita koskeva jakso.
- 2) Korvataan otsake "Kasvit ja kasvituotteet" otsakkeella "A. Kasvit ja kasvituotteet".
- 3) Lisätään osat ja jaksot seuraavasti:

"B. ELÄIMET JA NIISTÄ SAATAVAT ELÄINTUOTTEET SEURAAVISTA LAJEISTA: NAUTAEÄIMET (MUKAAN LUKIEN PUHVELI- JA BIISONILAJIT), SIAT, LAMPAAT JA VUOHET, HEVOSELÄIMET JA SIIPIKARJA.

1. Yleiset periaatteet

- 1.1 Eläintuotanto on lukuisilla maatiloilla luonnonmukaisen maatalouden erottamaton osa.
- 1.2 Eläintuotannolla on voitava edistää maatalouden tuotantojärjestelmien tasapainoa varmistamalla kasvien ravinteiden tarpeen tyydyttäminen ja parantamalla maaperän orgaanista ainesta. Eläintuotannolla vahvistetaan näin ollen maaperän ja kasvien, kasvien ja eläinten sekä eläinten ja maaperän toisiaan täydentävää vuorovaikutusta ja sen säilymistä. Tämän määritelmän mukaisesti tuotantoa ilman yhteyttä maahan ('production hors sol') ei pidetä tämän asetuksen sääntöjen mukaisena.
- 1.3 Käyttämällä uusiutuvia luonnonvaroja (karjanlanta, palko- ja rehukasvit), yhdistämällä kasvinviljelyä ja eläintuotantoa sekä laiduntamisjärjestelmiä maaperän hedelmällisyyttä voidaan ylläpitää ja parantaa pitkällä aikavälillä sekä edistää kestävästä maatalouden kehittymistä.
- 1.4 Luonnonmukainen eläintuotanto on maaperään liittyvää toimintaa. Paitsi tässä liitteessä sallituissa poikkeustapauksissa, eläimillä on oltava mahdollisuus liikkua vapaasti ja eläinten lukumäärää pinta-alayksikköä kohden on rajoitettava siten, että varmistetaan se, että eläintuotanto ja kasvinviljely muodostavat tuotantoyksikössä sellaisen kokonaisuuden, jolla vältetään kaikin tavoin saastumista ja erityisesti maaperän sekä pinta- ja pohjavesien saastumista. Eläinten lukumäärä on suhteutettava tarkasti käytettävissä olevaan pinta-alaan liiallisen laiduntamisen ja eroosion ongelmien välttämiseksi ja jotta karjanlannan levitys voisi tapahtua siten, ettei aiheudu haitallisia ympäristövaikutuksia. Karjanlannan käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt esitetään 7 jaksossa.
- 1.5 Luonnonmukaisessa eläintuotannossa saman tuotantoyksikön kaikkien eläinten kasvatuksessa on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä.
- 1.6 Tilalla saa kuitenkin olla eläimiä, joita ei ole kasvatettu tämän asetuksen mukaisesti, jos niiden kasvatusta toteutetaan yksiköissä, joiden rakennukset ja lohkot on selvästi erotettu yksiköistä, joissa tämän asetuksen mukaista tuotantoa harjoitetaan, ja jos yksiköiden eläimet ovat eri laja.
- 1.7 Tästä periaatteesta poiketen eläimiä, joita ei ole kasvatettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti, voidaan vuosittain rajoitetun ajan laiduntaa sellaisessa yksikössä, jossa noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä, sillä edellytyksellä, että eläimet ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta (asetuksen (EY) N:o 950/97 (*) 6 artiklan 5 kohdassa määritellyn mukaisesti tai muiden lajien osalta, joita ei mainita kyseisessä asetuksessa, että eläinten lukumäärä vastaa 170 kilogrammaa tyyppä vuodessa hehtaaria kohden tämän asetuksen liitteen VII mukaisesti) ja että muita eläimiä, joihin tämän asetuksen vaatimuksia sovelletaan, ei ole laitumella samanaikaisesti. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava lupa poikkeukselle etukäteen.
- 1.8 Toisena poikkeuksena tästä periaatteesta eläimiä, jotka on kasvatettu tämän asetuksen säännösten mukaisesti, voidaan laiduntaa yhteislaitumella sillä edellytyksellä, että
 - a) laidunalueella ei ole käsitelty muilla kuin tämän asetuksen liitteessä II sallituilla aineilla vähintään kolmeen vuoteen;
 - b) kyseisellä alueella laiduntavat eläimet, joihin ei sovelleta tämän asetuksen vaatimuksia, ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta asetuksen (EY) N:o 950/97 6 artiklan 5 kohdassa määritellyn mukaisesti; tai muiden lajien osalta, joita ei mainita kyseisessä asetuksessa, eläinten lukumäärä vastaa 170 kilogrammaa tyyppä vuodessa hehtaaria kohden tämän asetuksen liitteen VII mukaisesti;

- c) kun tämän asetuksen säännösten mukaisesti kasvatettavia eläimiä pidetään kyseisillä laitumilla, niistä saatavia eläintuotteita pidetään luonnonmukaisesti tuotettuina ainoastaan sillä edellytyksellä, että tarkastusviranomaista tai -laitosta tyydyttävällä tavalla voidaan todistaa, että eläimet on tarkoituksenmukaisella tavalla pidetty erillään eläimistä, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

2. Siirtymävaihe

2.1 Luonnonmukaiseen eläintuotantoon tarkoitetun maan siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon

- 2.1.1 Kun tuotantoyksikkö on siirretty, tuotantoyksikön koko rehunviljelyalalla on noudatettava luonnonmukaisen maatalouden sääntöjä ja noudatettava tässä liitteessä olevassa A osassa kasvien ja kasvi-
tuotteiden osalta vahvistettuja siirtymävaiheajoja.

- 2.1.2 Tästä periaatteesta poiketen siirtymävaihetta voidaan lyhentää yhteen vuoteen sellaisten laitumien, ulkotarhojen ja ulkojaloittealueiden kohdalla, joilla laidunnetaan muita lajeja kuin kasvinsyöjiä. Tätä vaihetta voidaan lyhentää kuuteen kuukauteen, jos kyseistä maata ei viime aikoina ole käsitelty muilla kuin tämän asetuksen liitteessä II tarkoitetuilla aineilla. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava lupa tälle poikkeukselle.

2.2 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon eläinten ja eläintuotteiden osalta

- 2.2.1 Jos eläintuotteita aiotaan myydä luonnonmukaisina tuotteina, eläimiä on kasvatettava tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vähintään

- 12 kuukauden ajan lihantuotantoon käytettävien hevos- ja nautaeläinten (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) osalta ja joka tapauksessa vähintään 3/4 niiden eliniästä,
- 6 kuukauden ajan pienten märehitijöiden ja sikojen osalta; 24 päivänä elokuuta 2003 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden ajan, sikojen osalta sovelletaan kuitenkin 4 kuukauden aikaa,
- 6 kuukauden ajan maidontuotantoon käytettävien eläinten osalta; 24 päivänä elokuuta 2003 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden ajan sovelletaan 3 kuukauden aikaa,
- 10 viikon ajan alle kolmen päivän ikäisinä tilalle tuodun ja lihantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta,
- 6 viikon ajan munantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta.

- 2.2.2 Edellä 2.1.1 kohdasta poiketen lauman tai parven perustamista varten lihantuotantoon käytetyt vasikat ja pienet märehitijät voidaan myydä luonnonmukaisella tavalla kasvatettuina 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyvän siirtymäkauden ajan sillä edellytyksellä, että

- ne ovat peräisin laajaperäisestä karjankasvatuksesta,
- ne on kasvatettu luonnonmukaisessa tuotantoyksikössä myynti- tai teurastusvaiheeseen asti, mikä tarkoittaa vasikoiden kohdalla vähintään kuutta kuukautta ja pienten märehitijöiden kohdalla vähintään kahta kuukautta,
- eläinten alkuperä on 3.4 kohdan neljännessä ja viidennessä luetelmakohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen.

2.3 Samanaikainen siirtyminen

- 2.3.1 Poiketen 2.2.1, 4.2 ja 4.4 kohdasta, jos siirtyminen koskee koko tuotantoyksikön kohdalla samanaikaisesti sekä eläintuotantoa, laitumia ja/tai mitä tahansa rehunviljelyyn käytettyä alaa, kokonais-siirtymävaihetta eläintuotannon sekä laitumien ja/tai minkä tahansa rehunviljelyyn käytettävän alan osalta lyhennetään 24 kuukauteen seuraavin edellytyksin:

- a) poikkeusta sovelletaan ainoastaan olemassa oleviin eläimiin ja niiden jälkeläisiin ja samoin myös rehunviljelyyn tai laiduntamiseen ennen siirtymistä käytettyihin aloihin;
- b) eläimet ruokitaan pääosin tuotantoyksikön tuotteilla.

3. Eläinten alkuperä

- 3.1 Rotujen tai linjojen valinnassa on otettava huomioon eläinten kyky sopeutua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus ja taudinvastustuskyky. Lisäksi eläinten rodut tai linjat on valittava siten, että pyritään välttämään joitakin intensiivisessä tuotannossa käytettyjä rotuja tai linjoja, joihin liittyy erityisiä sairauksia tai terveysongelmia (esimerkiksi sikojen stressialttius, PSE-syndrooma, äkillinen kuolema, äkilliset luomiset, keisarinleikkauksia vaativat vaikeat poikimiset jne.). Etusijalle olisi asetettava alkuperäisrodut ja -linjat.

- 3.2 Eläinten on oltava peräisin tuotantoyksiköistä, jotka täyttävät 6 artiklassa ja tässä liitteessä erityyppiselle eläintuotannolle vahvistetut vaatimukset. Kyseistä tuotantotapaa on noudatettava eläinten osalta koko niiden eliniän ajan.
- 3.3 Ensimmäisenä poikkeuksena, johon vaaditaan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakkolupa, tuotantoyksikössä olevat eläimet, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia, voidaan siirtää luonnonmukaiseen tuotantoon.
- 3.4 Toisena poikkeuksena silloin, jos lauma tai parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa ja jos luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä ei ole käytettävissä riittävästi, muutoin kuin luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä voidaan tuoda luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin seuraavin edellytyksin:
- munantuotantoon tarkoitettuja kananuorikoita, jos ne ovat enintään 18 viikon ikäisiä,
 - lihantuotantoon tarkoitettuja kananpoikia, jos ne ovat alle kolmen päivän ikäisiä lähtiessään niiden tuotannosta vastaavasta tuotantoyksiköstä,
 - puhveleita, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,
 - vasikoita ja hevosia, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,
 - uuhia ja vuohia, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle 45 päivän ikäisiä,
 - porsaita, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja jos ne painavat alle 25 kg.
- 3.5 Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakolta antama lupa, sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyvän siirtymäkauden aikana.
- 3.6 Kolmantena poikkeustapauksena tarkastusviranomaisen tai -laitos voi, jos luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole saatavissa, hyväksyä lauman tai parven uudistamisen tai uudelleen perustamisen, jos
- a) eläinten kuolleisuus on suuri tautien tai katastrofien seurauksena;
 - b) munantuotantoon tarkoitettujen kananuorikot ovat enintään 18 viikon ikäisiä;
 - c) lihantuotantoon tarkoitettu siipikarja on alle kolmen päivän ikäistä, ja porsaas vieroituksesta lähtien ja jos ne painavat alle 25 kg.
- Edellä b ja c alakohtien mukaiset tapaukset sallitaan 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyvän siirtymäkauden ajan.
- 3.7 Sikojen, kananuorikoiden ja lihantuotantoon tarkoitettujen siipikarjan osalta tätä siirtymä kautena sovellettavaa poikkeusta tarkastellaan vielä uudelleen ennen siirtymäkauden päättymistä sen arvioimiseksi, onko olemassa perusteita kauden jatkamiselle.
- 3.8 Neljäntenä poikkeustapauksena lauman tai parven luonnollisen kasvun täydentämiseksi ja uudistamisen varmistamiseksi silloin, jos luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole saatavissa, ja ainoastaan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen luvalla tilalle voidaan tuoda muilla kuin luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla kasvatettuja naaraspuolisia (poikimattomia) eläimiä enintään 10 prosenttia täysikasvuisten hevosten ja nautojen (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) määrästä ja enintään 20 prosenttia täysikasvuisten sikojen, lampaiden ja vuohien määrästä vuotta kohden.
- 3.9 Edellä olevassa poikkeuksessa esitettyjä prosenttilukuja ei sovelleta tuotantoyksiköihin, joissa on alle 10 hevosta tai nautaa tai alle viisi sikaa, lammasta tai vuolta. Näissä tuotantoyksiköissä edellä mainitussa uudistamisessa on rajoitettava enintään yhteen eläimeen vuotta kohden.
- 3.10 Kyseisiä prosenttilukuja on mahdollista korottaa 40 prosenttiin asti tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lausunnon perusteella ja hyväksynnällä seuraavissa tapauksissa, joita ovat
- eläintuotantotilan merkittävä laajentaminen,
 - rodun vaihtaminen,
 - eläintuotannossa tapahtuvan uuden erikoistumisen kehittäminen.
- 3.11 Viidentenä poikkeustapauksena muilla kuin luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla kasvatettujen siitoseläimiksi tarkoitettujen urospuolisten eläinten tuonti sallitaan, jos kyseisiä eläimiä tämän jälkeen kasvatetaan ja ruokitetaan aina tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti.

- 3.12 Kun eläimet ovat peräisin yksiköistä, jotka eivät noudata tämän asetuksen sääntöjä 3.3–3.11 kohdassa esitettyjen vaatimusten ja rajoitusten mukaisesti, on noudatettava 2.2.1 kohdassa esitettyjä vaiheita, jos tuotteita aiotaan myydä luonnonmukaisesti tuotettuina tuotteina ja näiden vaiheiden aikana kaikkia tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia on noudatettava.
- 3.13 Kun eläimet hankitaan yksiköistä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, on kiinnitettävä erityistä huomiota eläinten terveyttä koskeviin toimenpiteisiin. Tarkastusviranomaisella tai -laitoksella on lupa soveltaa paikallisten olosuhteiden mukaan erityisiä toimenpiteitä kuten seulontatestejä ja karanteeniaikoja.
- 3.14 Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä selvityksen luonnonmukaisella tavalla kasvatettujen eläinten saatavuudesta voidakseen tehdä tarvittaessa pysyvälle komitealle ehdotuksen sen varmistamiseksi, että kaikki luonnonmukainen lihantuotanto on peräisin eläimistä, jotka ovat luonnonmukaisilla eläintuotantotiloilla syntyneitä ja kasvatettuja.
- 4. Ruokinta**
- 4.1 Ruokinnan tarkoituksena on varmistaa korkealaatuinen tuotanto sen sijaan, että pyrittäisiin edistämään mahdollisimman tehokasta tuotantoa, täyttäen samalla eläinten eri kehitysvaiheisiin liittyvät ravinnontarpeet. Lihotusmenetelmät hyväksytään, jos ne voidaan keskeyttää missä tahansa kasvatuksen vaiheessa. Pakkosyöttö on kielletty.
- 4.2 Eläimet on ruokittava luonnonmukaisesti tuotetuilla rehuilla.
- 4.3 Lisäksi eläimet on kasvatettava noudattaen tässä liitteessä vahvistettuja sääntöjä ja niiden ruokinnassa on käytettävä mieluiten tuotantoyksikössä tuotettuja rehuja, tai jos tämä ei ole mahdollista, muista sellaisista tuotantoyksiköistä tai sellaisista yrityksistä peräisin olevia rehuja, joihin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.
- 4.4 Rehuannos voi sisältää keskimäärin enintään 30 prosenttia siirtymävaiheen rehuja. Jos siirtymävaiheen rehut ovat peräisin omaan tilaan kuuluvasta yksiköstä, prosenttilukua voidaan korottaa 60 prosenttiin.
- 4.5 Nuorten nisäkkäiden ruokinnan on perustuttava luonnolliseen maitoon ja mieluiten emänmaitoon. Kaikki nisäkkäät on ruokittava luonnollisella maidolla vähimmäisajan, jonka pituus riippuu kyseisestä lajista ja joka on kolme kuukautta naudoilla (mukaan lukien puhveli- ja biisonilajit) ja hevosilla, 45 päivää lampailla ja vuohilla ja 40 päivää sioilla.
- 4.6 Tarvittaessa jäsenvaltioiden on määriteltävä alueet, joissa voidaan harjoittaa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle (myös eläinten siirtyminen vuoristolaitumille), sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä liitteessä vahvistettuja, eläinten ruokintaa koskevia määräyksiä.
- 4.7 Kasvinsyöjillä kasvatusmenetelmien on perustuttava laitumien mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan. Päivittäisen annoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Tarkastusviranomaisen tai -laitos voi kuitenkin sallia määrän vähentämisen 50 prosenttiin enintään kolmen kuukauden ajaksi maidon tuottamiseksi pidettävälle eläimille lypsykauden alussa.
- 4.8 Edellä 4.2 kohdasta poiketen voidaan 24 päivänä elokuuta 2003 päättyvän siirtymäkauden ajan myöntää lupa tavanomaisesti tuotettujen rehujen käyttöön rajoitetussa määrin, jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevien rehujen saanti osoittautuu karjankasvattajalle mahdolltomaksi. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu vuotuinen enimmäisosuus on kasvinsyöjillä 10 prosenttia ja muilla lajeilla 20 prosenttia. Nämä luvut lasketaan vuosittain maataloudesta peräisin olevien rehujen sisältämästä kuiva-aineesta. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus päivittäisestä annoksesta saa olla vuodenaikojen mukaista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta 25 prosenttia kuiva-aineesta laskettuna.
- 4.9 Edellä 4.8 kohdasta poiketen erityisesti poikkeuksellisista säilmiöistä johtuvien rehuntuotannon menetysten vuoksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia rajoitetun ajan ja erityisillä alueilla, että tavanomaista rehua käytetään perustelluista syistä suurempina prosenttimäärinä. Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymisen saatuaan tarkastusviranomaisen tai -laitos soveltaa poikkeusta yksittäisiin toimijoihin.
- 4.10 Siipikarjan osalta lihotusvaiheessa annettavan rehuseoksen on sisällettävä vähintään 65 prosenttia viljaa.
- 4.11 Sikojen ja siipikarjan päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna.
- 4.12 Säilörehun valmistuksessa voidaan käyttää lisäaineina ainoastaan liitteessä II olevan D osan 1.5 jaksossa lueteltuja tuotteita ja teknisinä apuaineina ainoastaan liitteessä II olevan D osan 3.1 jaksossa lueteltuja tuotteita.

- 4.13 Maataloudesta peräisin olevia tavanomaisesti tuotettuja rehuaineita voidaan käyttää eläinten ruokinnassa ainoastaan, jos ne mainitaan liitteessä II olevan C osan 1 jaksossa (kasvipäriset rehuaineet), jollei tässä liitteessä asetetuista määrällisistä rajoituksista muuta johdu, ja ainoastaan, jos ne on tuotettu tai valmistettu käyttämättä kemiallisia liuottimia.
- 4.14 Eläinperäisiä rehuaineita voidaan käyttää (riippumatta siitä, ovatko ne tavanomaisesti tai luonnonmukaisesti tuotettuja) ainoastaan, jos ne mainitaan liitteessä II olevan C osan 2 jaksossa, ja jollei tässä liitteessä asetetuista määrällisistä rajoituksista muuta johdu.
- 4.15 Liitteessä II olevat C ja D osat tarkistetaan viimeistään 24 päivänä elokuuta 2003, jotta niistä poistettaisiin erityisesti maataloudesta peräisin olevat tavanomaisesti tuotetut rehuaineet, joita on tuotettu yhteisössä tarpeeksi luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti.
- 4.16 Eläinten ravinnontarpeiden tyydyttämiseksi eläinten ruokinnassa voidaan käyttää ainoastaan liitteessä II olevan C osan 3 jaksossa (kivennäisperäiset rehuaineet) ja D osan 1.1 (hivenaineet) ja 1.2 (vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt, samalla tavoin vaikuttavat aineet) jaksoissa lueteltuja tuotteita.
- 4.17 Eläinten ruokinnassa voidaan käyttää ainoastaan liitteessä II olevan D osan 1.3 (entsyymit), 1.4 (mikro-organismit), 1.6 (sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet), 2 (tietty eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet) ja 3 (rehujen valmistuksen tekniset apuaineet) jaksoissa lueteltuja tuotteita ja niihin tarkoituksiin, jotka mainitaan yllä mainituissa ryhmissä. Eläinten ruokinnassa ei saa käyttää antibiootteja, kokkidiostaatteja, lääkkeenkaltaisia aineita, kasvunestäjiä tai muita kasvun ja tuotannon edistämiseen tarkoitettuja aineita.
- 4.18 Rehujen, rehuaineiden, rehuseosten, rehun lisäaineiden, rehujen valmistuksen teknisten apuaineiden ja tiettyjen eläinten ruokinnassa käytettävien tuotteiden valmistuksessa ei saa käyttää geneettisesti muunnettuja organismeja tai niistä johdettuja tuotteita.

5. Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot

- 5.1 Tautien ennaltaehkäisy on perustuttava luonnonmukaisessa eläintuotannossa seuraaviin periaatteisiin:
- a) valitaan tarkoituksenmukaiset eläinrodut ja -linjat 3 jakson määräysten mukaisesti;
 - b) sovelletaan kunkin lajin tarpeiden mukaisia karjankasvatuskäytäntöjä, joiden avulla voidaan varmistaa hyvä vastustuskyky tauteja vastaan ja ennaltaehkäistä infektioita;
 - c) käytetään korkealaatuista rehua ja mahdollistetaan eläinten säännöllinen jaloittelu ja laiduntaminen, joiden kautta voidaan vahvistaa eläinten luontaista immuunijärjestelmää;
 - d) pidetään eläintiheys asianmukaisella tasolla ja vältetään näin liian suurta eläintiheyttä ja siitä eläinten terveydelle aiheutuvia ongelmia.
- 5.2 Edellä mainittujen periaatteiden olisi mahdollistettava terveysongelmien rajoittaminen siten, että eläinten terveyttä voidaan hoitaa pääosin ennaltaehkäisevästi.
- 5.3 Jos eläin mainituista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuu tai loukkaantuu, se on hoidettava viipymättä, tarvittaessa eristettynä, ja tähän soveltuissa tiloissa.
- 5.4 Eläinlääkkeiden käytössä on luonnonmukaisessa tuotannossa noudatettava seuraavia sääntöjä:
- a) kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopäättisten eläinlääkkeiden tai antibioottien sijasta käytetään mieluummin fytoterapeuttisia tuotteita (esim. kasviuutteet (poislukien antibiootit), esanssit jne.), homeopaattisia tuotteita (esim. kasvi-, eläin- tai kivennäisperäiset aineet) ja hivenaineita sekä liitteessä II olevan C osan 3 jaksossa lueteltuja tuotteita sillä edellytyksellä, että niillä on todellista terapeuttista vaikutusta eläinlajin kohdalla tai ne ovat soveltuvia hoidon kannalta;
 - b) jos edellä mainittujen tuotteiden käytöllä ei ole tai ei todennäköisesti tule olemaan vaikutusta sairauden tai loukkaantumisen hoidossa ja hoitotoimenpide on välttämätön eläimen kärsimysten tai hädän välttämiseksi, voidaan käyttää kemiallisilla synteeseillä valmistettuja allopäättisiä eläinlääkkeitä tai antibiootteja eläinlääkärin vastuulla;
 - c) ennaltaehkäisevien, kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopäättisten eläinlääkkeiden tai antibioottien käyttö on kielletty.

- 5.5 Edellä mainittujen periaatteiden lisäksi sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- kielletään kasvun tai tuotannon edistämiseen tarkoitettujen aineiden (myös antibiootit, kokkidiostaatit ja muut kasvun edistämiseen tarkoitettut keinotekoiset valmisteet), hormonien tai vastaavien aineiden käyttö lisääntymisen säätelämiseksi (esim. kiima-aikojen käynnistäminen tai samanaikaistaminen) tai muihin tarkoituksiin. Hormonit sallitaan kuitenkin annettaessa eläinlääkinnällistä hoitoa yksittäiselle eläimelle;
 - eläinlääkinnälliset hoidot tai rakennuksille, laitteille tai välineille tehtävät käsittelyt sallitaan, jos ne on kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä määrätty pakollisiksi, mukaan lukien vastustuskykyä vahvistavien eläinlääkkeiden käyttö, jos alueella, jolla tuotantoyksikkö sijaitsee, tiedetään esiintyvän tauteja.
- 5.6 Kun on käytettävä eläinlääkkeitä, käytetty valmistetyyppi on selvästi mainittava (myös maininta vaikuttavista lääkeaineosista), samoin kuin diagnoosiin liittyvät yksityiskohdat, annostukset ja antotapa, hoidon kesto ja lainmukainen varoaika. Kyseiset tiedot on ilmoitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennen kuin eläimiä tai eläintuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisella tavalla tuotettuina. Hoidetut eläimet on tunnistamerkittävä selvästi. Suuret eläimet merkitään yksittäisesti. Siipikarjan ja pienten eläinten osalta merkitään yksittäiset eläimet tai erä.
- 5.7 Eläimelle normaaleissa käyttöolosuhteissa allopanttisen eläinlääkkeen avulla suoritettun viimeisen hoitokerran jälkeen noudatettava lainmukainen varoaika, ennen kuin kyseisestä eläimestä voidaan valmistaa luonnonmukaisesti tuotettuja elintarvikkeita on kaksinkertainen lainmukaiseen varoikaan nähden tai, jos varoaikaa ei ole asetettu, 48 tuntia.
- 5.8 Jos eläimelle tai kasvatuserälle annetaan useampi kuin kaksi tai enintään kolme kemiallisilla synteiseillä valmistettujen allopanttisten eläinlääkkeiden tai antibioottien avulla suoritettavaa hoitokertaa vuodessa (tai enemmän kuin yksi hoitokerta, jos eläimen tuotantoelinkaari on alle vuoden mittainen), paitsi, kun on kyse rokotteista, käsittelystä loisia vastaan tai jäsenvaltioiden toteuttamista pakollisista taudinhävittämisohjelmista, kyseisiä eläimiä tai niistä peräisin olevia eläintuotteita ei saa myydä tuotteina, jotka on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, ja eläimiin on sovellettava tässä liitteessä olevassa jaksossa 2 määriteltyjä siirtymävaiheita, jolleivät tarkastusviranomaiset tai -laitokset toisin katso.
- 6. Käytännöt eläinten hoidossa, kuljetus ja eläintuotteiden tunnistaminen**
- 6.1 *Käytännöt eläinten hoidossa*
- 6.1.1 Luonnonmukaisella tavalla kasvatettujen eläinten lisääntymisen on periaatteessa perustuttava astutukseen. Keinosiemennys kuitenkin sallitaan. Muut keinohedelmöitysmuodot (esim. alkionsiirrot) ovat kuitenkin kiellettyjä.
- 6.1.2 Sellaisia toimia kuin kuminauhojen kiinnittämistä lampaiden häntiin, hännän tai hampaiden leikkaamista tai nokan katkaisemista ja sarvien poistamista ei saa luonnonmukaisessa maataloudessa toteuttaa järjestelmällisenä toimenpiteenä. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi kuitenkin antaa luvan joihinkin näistä toimista turvallisuussyistä (esimerkiksi sarvien poistaminen nuorilta eläimiltä) tai jos niiden tarkoituksena on eläinten terveyden, hyvinvoinnin tai puhtauden parantaminen. Tällöin pätevän henkilöstön on suoritettava kyseiset toimet eläimen kannalta soveltuvimmassa iässä siten, että eläimille aiheutetaan mahdollisimman vähän kärsimystä.
- 6.1.3 Tuotteiden laadun ja perinteisten tuotantomenetelmien säilyttämiseksi (lihasiat, härät, syöttökukot jne.) sallitaan fyysinen kastraatio, mutta ainoastaan 6.1.2 kohdan viimeisessä virkkeessä mainituin edellytyksin.
- 6.1.4 Eläinten pitäminen kytkettyinä on kiellettyä. Poikkeuksena tästä periaatteesta tarkastusviranomainen tai -laitos voi sallia käytännön yksittäisten eläinten kohdalla, jos se on toimijan mukaan välttämätöntä turvallisuus- tai hyvinvointisyyistä ja jos eläimet ovat ainoastaan rajoitetun ajan kytkettyinä.
- 6.1.5 Edellä 6.1.4 kohdan määräyksistä poiketen nautakarjaa saa pitää kytkettynä ennen 24 päivää elokuuta 2000 olemassa olevissa rakennuksissa sillä edellytyksellä, että eläimet pääsevät säännöllisesti jaloittelemaan ja että kasvatuksessa noudatetaan eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia, joiden mukaan eläimillä on käytössään riittävästi kuivettuja alueita ja niitä hoidetaan yksilöllisesti. Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lupa, sovelletaan siirtymäkauden ajan, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2010.
- 6.1.6 Lisäpoikkeuksena nautakarjaa voidaan pienillä tiloilla pitää kytkettynä, jos karjaa ei ole mahdollista pitää niiden käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä, sillä edellytyksellä, että niillä on

vähintään kahdesti viikossa pääsy laitumelle, ulkotarhaan tai jaloittelualueille. Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lupa, sovelletaan tiloihin, jotka täyttävät ne luonnonmukaista eläintuotantoa koskevat kansalliset tuotantoehdot, jotka olivat voimassa ennen 24 päivää elokuuta 2003, tai niiden puuttuessa jäsenvaltioiden hyväksymät tai tunnustamat yksityiset tuotantoehdot.

6.1.7 Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2006 kertomuksen 6.1.5 kohdan säännösten täytäntöönpanosta.

6.1.8 Jos eläimiä kasvatetaan ryhmissä, ryhmän koko on määritettävä eläinten kehitysvaiheen ja kyseisen lajin käyttäytymistarpeiden perusteella. Eläinten kasvattaminen sellaisissa olosuhteissa tai sellaista ravintoa käyttäen, joka saattaa aiheuttaa anemian, on kiellettyä.

6.1.9 Siipikarjan teurastusikä on vähintään

81 vuorokautta kananpoilla,

150 vuorokautta salvukukoilla,

49 vuorokautta Pekingin ankoilla,

70 vuorokautta myskisorsanaarilla,

84 vuorokautta myskisorsauroksilla,

92 vuorokautta myskisorsa-ankkoilla,

94 vuorokautta helmikanoilla,

140 vuorokautta kalkkunoilla ja paistiksi kasvatettavilla hanhilla.

Jos tuottajat eivät sovelle näitä vähimmäisteurastusikärajoja, heidän on käytettävä hitaasti kasvavia linjoja.

6.2 Kuljettaminen

6.2.1 Eläinten kuljettaminen on suoritettava eläinten stressiä rajoittavalla tavalla asiaa koskevaa ja voimassa olevaa kansallista tai yhteisön lainsäädäntöä noudattaen. Kuormaaminen ja kuormasta purkaminen on tehtävä varovaisuutta noudattaen ja pakottamatta eläimiä sähköisin apuvälinein. Rauhoittavien alopaattisten lääkkeiden käyttö ennen kuljetusta ja sen aikana on kielletty.

6.2.2 Ennen teurastusta ja teurastuksen aikana eläimiä on käsiteltävä siten, että niille aiheutuu mahdollisimman vähän stressiä.

6.3 Eläintuotteiden tunnistaminen

6.3.1 Eläimet ja eläintuotteet on voitava tunnistaa niiden tuotannon, valmistuksen, kuljetuksen ja kaupanpidon kaikissa vaiheissa.

7. Karjanlanta

7.1 Tilalla levitettävän lannan kokonaismäärä, kuten direktiivissä 91/676/ETY (**) määritellään, saa olla enintään 170 kilogrammaa tyyppä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohden siten kuin määrä määritellään edellä mainitun direktiivin liitteessä III. Tarvittaessa kokonaiseläintiheyttä on pienennettävä, jotta vältettäisiin edellä mainitun rajan ylittyminen.

7.2 Edellä tarkoitettujen sopivan eläintiheyden määrittämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava käyttäen ohjeellisesti hyväkseen liitteessä VII esitettyjä lukuja eri eläinluokkien osalta ne eläinyksikkömäärät, jotka vastaavat 170 kilogrammaa tyyppä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohti.

7.3 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi lukuja koskevat poikkeamat ja tällaisten muutosten perustelut. Tämä vaatimus liittyy ainoastaan eläinten enimmäismäärän laskemiseen sen varmistamiseksi, että karjanlannasta peräisin olevaa tyyppä koskeva raja 170 kg/vuosi hehtaaria kohden ei ylitä. Tämä ei kuitenkaan rajoita jaksossa 8 ja liitteessä VIII vahvistettuja eläintiheyksiä, joissa otetaan huomioon eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvät näkökohdat.

- 7.4 Luonnonmukaiset tuotantotilat voivat toimia yhteistyössä muiden tämän asetuksen mukaisten tilojen ja yritysten kanssa luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan ylijäämäisen karjanlannan levittämiseksi. Enimmäismäärä 170 kilogrammaa karjanlannasta peräisin olevaa tyyppiä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohden lasketaan kaikkien yhteistyöhön osallistuvien luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden perusteella.
- 7.5 Jäsenvaltio voi vahvistaa 7.1–7.4 kohdassa määriteltyjä rajoja alhaisemmat rajat kyseisen alueen ominaispiirteiden, muiden kyseisellä alueella käytettävien tyyppilannoitteiden käytön ja maaperästä kasveihin siirtyvän tyyppimäärän perusteella.
- 7.6 Karjanlannan varastointitilojen kapasiteetin on oltava sellainen, että sillä voidaan estää vesien pilaantuminen siten, että suora virtaaminen, valuminen ja maahan imeytyminen ei ole mahdollista.
- 7.7 Karjanlannan varastointitilojen kapasiteetin on oltava lannoituksen moitteettoman hoidon varmistamiseksi suurempi kuin varastointikapasiteetti, joka tarvitaan vuoden pisimmälle ajanjaksolle, jonka aikana alueella ei joko ole sopivaa levittää lannoitetta (jäsenvaltioissa noudatettavan hyvän maatalouskäytännön mukaisesti) tai levittäminen on kielletty, koska tuotantoyksikkö sijaitsee nitraattiherkäksi määritellyllä alueella.

8. Vapaat liikkuma-alat ja eläinsuojat

8.1 Yleiset periaatteet

- 8.1.1 Eläinsuojien on vastattava karjan biologisia ja etologisia tarpeita (esim. käyttäytymistarpeet mitä tulee tarkoituksenmukaiseen vapauteen liikkua ja eläinten hyvinvointiin). Eläinten on voitava helposti päästä ruokinta- ja vedensaanipaikoille. Rakennuksen eristyksen, lämmityksen ja ilmanvaihdon avulla on varmistettava, että ilmankierto, pölytaso, lämpötila, suhteellinen ilmankosteus ja kaasupitoisuus pysyvät tasoilla, joista ei ole haittaa eläimille. Rakennuksessa on oltava runsaasti luonnollista ilmanvaihtoa ja valoa.
- 8.1.2 Vapailla liikkuma-aloilla, ulkojaloittelualueilla ja ulkotarhoissa eläimillä on tarvittaessa oltava paikallisiin sääolosuhteisiin ja kyseiseen rotuun nähden riittävä suojasateelta, tuulelta, auringolta ja liian korkeilta tai alhaisilta lämpötiloilta.

8.2 Eläintiheydet ja ylilaiduntamisen välttäminen

- 8.2.1 Eläimille ei vaadita eläinsuojia alueilla, joilla on sopivat ilmasto-olosuhteet eläinten ulkokasvatukseen.
- 8.2.2 Rakennuksissa eläintiheys on järjestettävä ottaen huomioon eläinten mukavuus ja hyvinvointi, jotka ovat riippuvaisia erityisesti eläinten lajista, rodusta ja iästä. Sitä määriteltäessä on otettava huomioon myös eläinten käyttäytymistarpeet, jotka riippuvat erityisesti kasvatuserän koosta ja eläinten sukupuolesta. Parhaan mahdollisen eläintiheyden tarkoituksena on eläinten hyvinvoinnin turvaaminen varaamalla niiden käyttöön riittävästi tilaa seisoa luonnollisessa asennossa, asettua helposti makuulle, kääntyä ympäri, ruokota itseään, asettua kaikkiin luonnollisiin asentoihin ja tehdä kaikkia luonnollisia liikkeitä, kuten venyttely ja siipien räpyttely.
- 8.2.3 Sisäkasvatustilojen ja ulkojaloittelualueiden vähimmäispinta-alat sekä muut eri lajien ja luokkien kasvatukseen liittyvät erityispiirteet vahvistetaan liitteessä VIII.
- 8.2.4 Laitumella, muilla nurmilla, nummilla tai kanervakankailla, kosteikkoalueilla ja muissa luonnollisissa tai osittain luonnollisissa elinympäristöissä pidettävän karjan osalta eläintiheyden on ulkona oltava riittävän alhainen, jotta estetään maaperän tallautuminen ja kasvillisuuden liiallinen kuluminen.
- 8.2.5 Eläinsuojat, karsinat, laitteet ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti ristitartuntojen ja tauteja kantavien organismien muodostumisen ehkäisemiseksi. Ainoastaan liitteessä II olevassa E osassa lueteltuja tuotteita voidaan käyttää eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistuksessa ja desinfioimisessa. Ulostee, virtsa ja tähteeksi jäänyt tai haaskaantunut rehu on poistettava riittävän usein hajujen muodostumisen ja hyönteisten tai jyrsijöiden houkuttamisen välttämiseksi. Ainoastaan liitteessä II olevassa B osan 2 jaksossa lueteltuja tuotteita voidaan käyttää hyönteisten ja muiden tuholaisten poistamisessa eläinsuojista ja eläinten pidossa käytettävistä laitteista.

8.3 Nisäkkäät

- 8.3.1 Jollei edellä 5.3 kohdasta muuta johdu, kaikilla nisäkkäillä on oltava mahdollisuus päästä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle tai ulkotarhaan, joka voi olla osittain katettu, ja niiden on voitava käyttää kyseisiä alueita aina, kun se on eläimen fyysisen tilan, sääolosuhteiden tai maaperän tilan puolesta mahdollista, jollei ole olemassa eläinten terveyteen liittyviä erityisiä ongelmia koskevia yhteisön tai kansallisen tason vaatimuksia, joiden perusteella tämä on mahdotonta. Kasvinsyöjien on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat.
- 8.3.2 Jos kasvinsyöjillä on pääsy laitumelle laidunkaudella ja jos talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat eläinten vapaan liikkumisen, voidaan talvikuukausien osalta luopua ulkojaloittelualueiden tai ulkotarhojen vaatimuksesta.
- 8.3.3 Sen estämättä, mitä 8.3.1 kohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, yli vuoden ikäisten sonnien on päästävä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle tai ulkotarhaan.
- 8.3.4 Edellä 8.3.1 kohdasta poiketen lihantuotantoon tarkoitettuja nautoja, sikoja ja lampaita voidaan loppulihoitusvaiheessa pitää sisätiloissa sillä edellytyksellä, että sisälläpitojakso on pituudeltaan enintään 1/5 niiden elinajasta ja kaikissa tapauksissa korkeintaan kolmen kuukauden ajan.
- 8.3.5 Eläinsuojissa lattioiden on oltava sileitä muttei luikkaita. Vähintään puolet kokonaislattiapinta-alasta on oltava kiinteää lattiaa, joka ei muodostu raoista tai ritilöistä.
- 8.3.6 Eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitetty. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia liitteessä II olevan A osan mukaisesti luonnonmukaisessa viljelyssä lannoitteina käytettäviksi sallittavia kivennäisvalmisteita.
- 8.3.7 Kaikilla vasikoiden kasvatusta harjoittavilla tiloilla on 24 päivän elokuuta 2000 jälkeen poikkeuksetta noudatettava vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua neuvoston direktiiviä 91/629/ETY (**). Vasikoiden kasvattaminen yksittäiskarsinoissa on kiellettyä siitä lähtien kun ne ovat yhden viikon ikäisiä.
- 8.3.8 Kaikilla sikojen kasvatusta harjoittavilla tiloilla on 24 päivän elokuuta 2000 jälkeen noudatettava sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annettua neuvoston direktiiviä 91/630/ETY (****). Emakot on kuitenkin pidettävä ryhmissä lukuun ottamatta tiineysajan loppuvaihetta ja imetysvaihetta. Porsaita ei saa pitää päällekkäin olevissa karsinoissa tai häkeissä. Eläinten on voitava ulostaa ja tonkia jaloittelualueilla. Tonkimisen mahdollistamiseksi voidaan käyttää erilaisia alustoja.

8.4 Siipikarja

- 8.4.1 Siipikarja on kasvatettava lattiaolosuhteissa, eikä siipikarjaa saa pitää häkeissä.
- 8.4.2 Vesikanalinnuilla on oltava pääsy puroon, lammikkoon tai järveen aina, kun sääolosuhteet sen sallivat, jotta otettaisiin huomioon eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset tai hygieniset olosuhteet.
- 8.4.3 Kaikkien siipikarjalle tarkoitettujen rakennusten on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:
- Vähintään 1/3 lattiapinta-alasta on oltava kiinteää lattiaa, joka ei muodostu raoista tai ritilöistä, ja sen on oltava peitetty olkien, puulastujen, hiekan tai turpeen kaltaisella kuivikkeella.
 - Muniville kanoille tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa riittävän suurta osaa kanojen käytössä olevasta lattiapinta-alasta on voitava käyttää lintujen ulosteiden keräämiseen.
 - Niissä on oltava orsia, jotka on mitoitetaan ja lukumäärältään mukautettu kasvatuserän suuruuteen ja lintujen kokoon liitteen VIII mukaisesti.
 - Niissä on oltava siipikarjan kokoon nähden soveltuvat ulosmeno- ja sisääntuloluukut, joiden yhteenlaskettu pituus on vähintään neljä metriä siipikarjan käytössä olevan rakennuksen sataa pinta-alaneliometriä kohden.

- Kussakin siipikarjarakennuksessa saa olla enintään
 - 4 800 kananpoikaa,
 - 3 000 munivaa kanaa,
 - 5 200 helmikanaa,
 - 4 000 naaraspuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa taikka 3 200 urospuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa tai muita ankkoja,
 - 2 500 salvukukkoa, hanhea tai kalkkunaa.
 - Lihasiipikarjalle tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa kokonaiskäyttöpinta-ala ei saa yksittäisessä tuotantoyksikössä ylittää 1 600 neliometriä.
- 8.4.4 Munivien kanojen osalta päivänvaloa voidaan täydentää keinovalaistuksella enintään 16 tunnin pituisen valoisan ajan varmistamiseksi päivittäin siten, että yön yhtäjaksoinen lepoaika, jolloin ei käytetä keinovalaistusta, on vähintään kahdeksan tuntia.
- 8.4.5 Siipikarjan on päästävä ulkotarhaan aina, kun sääolosuhteet sen sallivat ja aina kun mahdollista, sen on oltava vähintään 1/3:aa siipikarjan elinajasta. Ulkotilojen on oltava pääosin kasvuston peitossa, niissä on oltava suojaavat tilat ja eläimillä on oltava niissä vaivaton pääsy riittävälle määrälle juottopaikkoja ja ruokinta-astioita.
- 8.4.6 Terveystyistä rakennuksia on pidettävä tyhjiillään jokaisen kasvatetun siipikarjaerän jälkeen. Tänä aikana rakennus laitteineen on puhdistettava ja desinfioitava. Ulkotarhat on niin ikään pidettävä tyhjiillään kunkin kasvatetun siipikarjaerän jälkeen kasvuston takaisinkasvun mahdollistamiseksi ja terveystyistä. Jäsenvaltioiden on asetettava aika, jonka ajan ulkotilat on pidettävä tyhjiillään, ja niiden on annettava päätöksensä tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Näitä vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta vähäisiin siipikarjamääriin, joita ei pidetä ulkotarhassa ja jotka voivat liikkua vapaasti koko päivän ajan.
- 8.5 *Eläinsuojia koskeva yleinen poikkeus*
- 8.5.1 Edellä 8.3.1, 8.4.2, 8.4.3 ja 8.4.5 kohdassa esitetyistä vaatimuksista ja liitteessä VIII vahvistetuista eläintilheyksistä poiketen jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia poikkeamisen mainituissa kohdissa ja liitteessä VIII esitetyistä vaatimuksista 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajaksi. Poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan eläimiä kasvattavien tilojen sellaisiin olemassa oleviin rakennuksiin, jotka on rakennettu ennen 24 päivää elokuuta 1999 ja sikäli kuin eläinsuojat ovat ennen kyseistä päivää luonnonmukaisessa eläintuotannossa voimassa olevien kansallisten luonnonmukaista eläintuotantoa koskevien sääntöjen tai niiden puuttuessa jäsenvaltioissa hyväksyttyjen tai tunnustettujen yksityisten tuotantoehtojen mukaisia.
- 8.5.2 Poikkeusta hyödyntävien toimijoiden on esitettävä tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle suunnitelma toimenpiteistä, joiden avulla varmistetaan poikkeuksen päätyessä yhdenmukaisuus tämän asetuksen kanssa.
- 8.5.3 Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2006 kertomuksen 8.5.1 kohdan säännösten täytäntöönpanosta.

C. MEHILÄISHOITO JA MEHILÄISHOIDON TUOTTEET

1. Yleiset periaatteet

- 1.1 Mehiläishoito edistää merkittävästi ympäristösuojelua sekä maa- ja metsätaloustuotantoa mehiläispölytyksen vuoksi.
- 1.2 Mehiläishoidon tuotteiden luonnonmukaisiksi kvalifointi riippuu läheisesti sekä pesien käsittelyta-voista että ympäristön laadusta. Kyseinen kvalifointi riippuu myös mehiläishoidon tuotteiden lin-koamiseen, käsittelyyn ja varastointiin liittyvistä olosuhteista.
- 1.3 Jos toimijalla on samalla alueella useita mehiläishoitoyksiköitä, on kaikkien yksiköiden oltava tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Tästä periaatteesta poiketen toimijalla voi olla yksiköitä, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että kaikki tämän asetuksen vaatimukset on täytetty lukuun ottamatta 4.2 kohdassa olevia mehiläistarhojen sijaintia koskevia säännöksiä. Tällöin tuotetta ei voida myydä luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin merkinnöin.

2. Siirtymävaihe

- 2.1 Mehiläishoidon tuotteet voidaan myydä liittäen niihin maininta luonnonmukaisesta tuotantotavasta ainoastaan, jos tämän asetuksen mukaisia säännöksiä on noudatettu vähintään vuoden ajan. Siirtymävaiheessa vaha on korvattava 8.3 kohdassa esitettyjä vaatimuksia noudattaen.

3. Mehiläisten alkuperä

- 3.1 Rotujen valinnassa on otettava huomioon eläinten kyky sopeutua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus ja kyky vastustaa tauteja. *Apis mellifera*n eurooppalaisten rotujen ja niiden paikallisten ekotyyppien käyttöä on suositettava.
- 3.2 Mehiläistarhat on muodostettava yhteiskuntia jakamalla tai hankkimalla parvia tai pesiä tämän asetuksen säännösten mukaisista yksiköistä.
- 3.3 Ensimmäisenä poikkeuksena, joka edellyttää tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakkohyväksyntää, tuotantoyksikössä, joka ei ole tämän asetuksen säännösten mukainen, voidaan siirtää luonnonmukaiseen tuotantotapaan.
- 3.4 Toisena poikkeuksena, noudattaen siirtymävaiheen sääntöjä, mehiläisparvia voidaan hankkia mehiläistarhoista, jotka eivät tuota tämän asetuksen mukaisesti 24 päivänä elokuuta 2002 päättyvän siirtymäkauden ajan.
- 3.5 Kolmantena poikkeuksena, noudattaen siirtymävaiheen sääntöjä, valvontaviranomainen tai -laitos voi antaa luvan mehiläistarhojen uudelleen muodostamiseen, jos tämän asetuksen mukaisia mehiläistarhoja ei ole saatavilla ja eläinten kuolleisuus on korkea terveydellisistä tai katastrofaalisista olosuhteista johtuen.
- 3.6 Neljäntenä poikkeuksena mehiläistarhojen uudistamista varten luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan liittää vuosittain 10 prosenttia sellaisia kuningattaria ja mehiläisparvia, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, edellyttäen, että kuningattaret ja mehiläisparvet sijoitetaan pesiin, joiden hunajakakut tai vahapohjukkeet ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä. Tässä tapauksessa siirtymävaihetta ei sovelleta.

4. Mehiläistarhojen sijainti

- 4.1 Jäsenvaltiot voivat nimetä alueita tai vyöhykkeitä, joilla tämän asetuksen mukaista mehiläishoitoa ei ole mahdollista harjoittaa. Mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaista mittakaavaa käyttäen kartalle tehty selvitys pesien sijoituspaikoista liitteessä III olevan A.1 osan 2 jakson ensimmäisen luettelakohdan mukaisesti. Jos tällaisia alueita ei ole nimetty, mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaiset analyysit ja todisteet sekä tarvittaessa asianmukaiset arvioinnit siitä, että hänen yhteiskuntiansa käytettävissä olevat alueet ovat tässä asetuksessa vaadittujen edellytysten mukaisia.
- 4.2 Mehiläistarhojen on sijaittava siten, että
- a) mehiläisillä on riittävästi luonnollisia mesi-, mesikaste- ja siitepölylähteitä ja mahdollisuus saada vettä.
 - b) kolmen kilometrin säteellä tarhan sijaintipaikasta mesi- ja siitepölylähteet ovat pääasiassa tämän asetuksen 6 artiklan ja liitteen I vaatimusten mukaisesti luonnonmukaisesti tuotettuja kasveja ja/tai luonnonvaraisia kasveja sekä kasveja, joita tämän asetuksen säännökset eivät koske, mutta jotka on käsitelty menetelmin, joiden ympäristövaikutus on vähäinen, kuten asetuksen (ETY) N:o 2078/92 (*****) nojalla kehitetyissä ohjelmissa kuvatut menetelmät, jotka eivät voi merkittävästi vaikuttaa mehiläishoidon luonnonmukaiseksi kvalifointiin.
 - c) se on riittävän kaukana kaikista muista kuin maatalouden tuotantolähteistä, jotka saattavat aiheuttaa saastumista, kuten asutuskeskuksista, moottoriteistä, teollisuusalueista, kaatopaikoista, jätteenpolttolaitoksista. Tarkastusviranomaisten tai -laitosten on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämä vaatimus täyttyy.

Tämän kohdan vaatimuksia ei sovelleta alueisiin, joissa ei ole kukintaa tai kun pesät ovat lepotilassa.

5. Ruokinta

- 5.1 Tuotantokauden lopussa pesiin on jätettävä riittävän suuret hunaja- ja siitepölyvarastot, jotta mehiläiset selviävät talvehtimisesta.

- 5.2 Yhteiskuntien keinoruokinta on sallittua, jos pesien eloonjääminen on äärimmäisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi vaarassa. Lisäruokintana on käytettävä luonnonmukaisesti tuotettua hunajaa, joka on mieluiten peräisin samasta luonnonmukaisesta tuotantoyksiköstä.
- 5.3 Ensimmäisenä poikkeuksena 5.2 kohtaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia lisäruokinnassa luonnonmukaisesti tuotetun sokerisiirapin tai sokerimelassin käytön luonnonmukaisesti tuotetun hunajan tilalla erityisesti hunajan kristallisoitumista aiheuttavien ilmastollisten olosuhteiden sitä vaatiessa.
- 5.4 Toisena poikkeuksena tarkastusviranomaisen tai -laitos voi sallia lisäruokinnassa tämän asetuksen piiriin kuulumattoman sokerisiirapin, sokerimelassin ja hunajan käytön 24 päivänä elokuuta 2002 päättyvän siirtymäkauden ajan.
- 5.5 Mehiläistarhoja koskevaan rekisteriin on merkittävä seuraavat tiedot lisäruokinnan käytöstä: tuotetyyppi, päivämäärät, määrät ja pesät, joissa sitä on käytetty.
- 5.6 Muita kuin 5.1–5.4 kohdassa mainittuja tuotteita ei voi käyttää tämän asetuksen mukaisessa mehiläishoidossa.
- 5.7 Lisäruokintaa voidaan käyttää ainoastaan viimeisen hunajasadon jälkeen, ja se on lopetettava kaksi viikkoa ennen seuraavaan mesi- tai mesikastekauden alkamista.

6. Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot

- 6.1 Mehiläishoidossa tautien ennaltaehkäisy on perustuttava seuraaviin periaatteisiin:
- Valitaan sopivia kestäviä rotuja.
 - Sovelletaan tiettyjä sellaisia käytäntöjä, jotka lisäävät kykyä vastustaa sairauksia ja ehkäisevät tulehduksia: kuningatarmehiläisten säännöllinen uusiminen, pesien järjestelmällinen tarkastaminen terveysongelmien havaitsemiseksi, pesän kuhnurisikiöiden seuranta, materiaalien ja laitteiden desinfioiminen säännöllisin väliajoin, saastuneiden materiaalien tai lähteiden tuhoaminen, mehiläisvahan säännöllinen uusiminen ja pesien riittävät siitepöly- ja hunajavarastot.
- 6.2 Jos yhteiskunnat kaikista edellä mainituista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuvat tai saavat loistartunnan, on ne hoidettava välittömästi ja tarvittaessa siirrettävä eristettyihin mehiläistarhoihin.
- 6.3 Tämän asetuksen mukaisessa mehiläishoidossa eläinlääkkeiden käytössä on noudatettava seuraavia periaatteita:
- Niitä voidaan käyttää siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu jäsenvaltiossa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten mukaisesti.
 - Kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten tuotteiden sijaan on suosittava ensisijaisesti fyto-terapeuttisten ja homeopaattisten tuotteiden käyttöä sillä edellytyksellä, että ne vaikuttavat tehokkaasti siihen tautiin, jonka hoitoon ne tarkoitettu.
 - Jos edellä mainittujen tuotteiden käyttö osoittautuu tehottomaksi tai on todennäköistä, että se on tehotonta sellaisen taudin tai loistartunnan hävittämisessä, joka on vaarassa tuhota yhteiskunnat, kemiallisilla synteeseillä valmistettuja allopaattisia lääkevalmisteita voidaan käyttää eläinlääkärin tai jäsenvaltion valtuuttamien muiden henkilöiden vastuulla, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä a ja b alakohdassa esitettyjen periaatteiden noudattamista.
 - Kemiallisilla synteeseillä valmistettujen allopaattisten lääkevalmisteiden käyttö ennaltaehkäisevään hoitoon on kielletty.
 - Muurahais-, maito-, etikka- ja oksaali-happoa sekä seuraavia aineita voidaan käyttää *Varroa jacobsoni* -punkin hävittämistapauksissa: mentoli, tymoli, eukalyptoli tai kamferi, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä a alakohdassa esitetyn periaatteen noudattamista.
- 6.4 Edellä mainittujen periaatteiden lisäksi sallitaan sellaiset eläinlääkinnälliset hoidot tai pesään tai kennoihin jne. kohdistuvat hoidot, jotka ovat kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaan pakollisia.
- 6.5 Jos hoidossa käytetään kemiallisilla synteeseillä valmistettuja allopaattisia valmisteita, hoitoa saavat yhteiskunnat on hoidon ajaksi sijoitettava eristettyihin mehiläistarhoihin ja kaikki vahat on korvattava tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisella vahalla. Tämän jälkeen kyseisiin yhteiskuntiin sovelletaan yhden vuoden siirtymävaihetta.

6.6 Edellisessä kohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta 6.3 kohdan e alakohdassa mainittuihin tuotteisiin.

6.7 Jos on käytettävä eläinlääkkeitä, valmistetyyppi on selvästi mainittava (myös maininta vaikuttavista lääkeaineosista) samoin kuin diagnoosiin liittyvät yksityiskohdat, annostukset ja antotapa, hoidon kesto ja lainmukainen varo aika ennen tuotteiden saattamista kulutukseen. Kyseiset tiedot on ilmoitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennen kuin tuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisesti tuotettuina.

7. Mehiläishoitotoimenpiteet ja tunnistaminen

7.1 Mehiläisten tuhoaminen kennoihin mehiläishoidon tuotteita kerätessä on kielletty.

7.2 Silpominen, esimerkiksi mehiläiskuningatarten siipien typistäminen, on kielletty.

7.3 Kuningatar voidaan korvata uudella tappamalla vanha kuningatar.

7.4 Koirassikiöiden tuhoaminen on sallittu ainoastaan *Varroa jacobsoni* -punkin hävittämiseksi.

7.5 Kemiallisten synteettisten karkotteiden käyttö hunajaa kerätessä on kielletty.

7.6 Mehiläistarhan sijaintipaikasta ja pesien tunnistemerkinnöistä on pidettävä kirjaa. Tarhojen siirrosta on ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tarkastusviranomaisen tai -laitoksen kanssa sovittavassa määräajassa.

7.7 Erityisesti on varmistettava mehiläishoidon tuotteiden keruun, käsittelyn ja varastoinnin asianmukaisuus. Kaikista näiden vaatimusten täyttämiseen liittyvistä toimenpiteistä on pidettävä kirjaa.

7.8 Tiedot pesäosastojen poistamisesta ja hunajan keräämistoimista on merkittävä mehiläistarhasta pidettävään kirjaan.

8. Mehiläishoidossa käytettyjen pesien ja materiaalien ominaisuudet

8.1 Mehiläispesät on valmistettava pääosin luonnollisista materiaaleista, jotka eivät aiheuta ympäristölle tai mehiläishoidon tuotteille saastumisvaaraa.

8.2 6.3 kohdan e alakohdassa mainittuja tuotteita lukuun ottamatta pesissä voidaan käyttää ainoastaan luonnollisia aineita kuten kittivahaa, vahaa ja kasviöljyjä.

8.3 Uusiin pohjikkeisiin tarvittavan mehiläisvahan on oltava peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi poikkeuksellisesti antaa luvan sellaisen mehiläisvahan käyttöön, joka ei ole peräisin kyseisenlaisesta yksiköstä erityisesti uusissa tuotantolaitoksissa tai siirtymävaiheen aikana, jollei luonnonmukaisesti tuotettua mehiläisvahaa ole markkinoilla saatavissa ja edellyttäen, että vaha on kuorimavahaa.

8.4 Sikiöitä sisältävien hunajakakkujen käyttö on kielletty hunajan keruussa.

8.5 Materiaalien suojaamiseksi (kehät, mehiläispesät ja kakusto) erityisesti tuholaisilta saa käyttää ainoastaan liitteessä II olevassa B osan jaksossa 2 lueteltuja asianmukaisia valmisteita.

8.6 Fysikaalinen käsittely esimerkiksi höyryllä tai avotulella on sallittu.

8.7 Mehiläishoidossa käytettävien materiaalien, rakennusten, laitteiden, välineiden tai tuotteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin saa käyttää ainoastaan liitteessä II olevassa E osassa lueteltuja asianmukaisia aineita.

(*) EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/98 (EYVL L 291, 30.10.1998, s. 10).

(**) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

(***) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/2/EY (EYVL L 25, 28.1.1997, s. 24).

(****) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33.

(*****) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2772/95 (EYVL L 288, 1.12.1995, s. 35)."

II. Muutetaan liite II seuraavasti:

1) Korvataan B osan otsake seuraavasti:

"B. TORJUNTA-AINEET

1. Kasvinsuojeluaineet"

2) Lisätään B osan 1 jakson jälkeen teksti seuraavasti:

"2. Eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden tuholaisten ja tautien torjunta-aineet:

Jaksossa 1 luetellut tuotteet

Jyrsijöiden torjuntaan käytettävät torjunta-aineet."

3) Korvataan C osa "MUUT TUOTTEET" seuraavasti:

"C. REHUAINET

1. **Kasviperäiset rehuaineet**

1.1 Viljat, jyvät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Kaura jyvänä, hiutaleina, rehujauhona, kuorina ja leseinä; ohra jyvänä, proteiinina ja rehujauhona; riisi jyvänä, rouhittuna, leseinä ja alkiokakkuna; hirssi jyvänä; ruis jyvänä, rehujauhona, rehuna ja leseinä; durra jyvänä; vehnä jyvänä, rehujauhona, leseinä, gluteenirehuna, gluteenina ja alkiolina; spelttivehnä jyvänä; ruisvehnä jyvänä; maissi jyvänä, leseinä, rehujauhona, alkiokakkuna ja gluteenina; mallasidut; mäski.

1.2 Öljykasvien siemenet tai öljypitoiset hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Rypsi siemeninä, kakkuna ja kuorina; soijapavut papuina, paahdettuina, kakkuna ja kuorina; aurin-gonkukansiemenet siemeninä ja kakkuna; puuvilla siemeninä ja siemenkakkuna; pellavansiemenet siemeninä ja kakkuna; seesaminsiemenet siemeninä ja kakkuna; palmunydinkakku; nauriin siemenet kakkuna ja kuorina; kurpitsansiemenet kakkuna; oliivimassa (fysikaalisesti uuttamalla).

1.3 Palkokasvien siemenet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Kahviherne siemeninä; linssivirvilä siemeninä; peltonätkelmä asianmukaisella tavalla lämpökäsiteltyinä siemeninä; herne siemeninä, rehujauhona ja leseinä; härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä; vurnat siemeninä ja lupiini siemeninä.

1.4 Juurimukulat ja juurekset, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Sokerijuurikasleike, kuivattu juurikas, peruna, bataatti mukuloina, maniokki juurina, perunapulppa (perunatärkkelyksen uuton sivutuote), perunatärkkelys, perunaproteiini ja tapioka.

1.5 Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Johanneksenleipäpuun palot, sitrushedelmämassa, omenan puristemassa, tomaattimassa ja viinirypälemassa.

1.6 Nurmirehut ja karkearehu. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Sinimailanen, sinimailasjauho, apila, apilajauho, ruoho (rehukasveista), viherjauho, heinä, säilörehu, viljakasvien oljet ja rehuna käytettävät juurikasvit.

- 1.7 Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Melassi sideaineena rehuseoksissa, merileväjauho (merilevästä kuivaamalla ja murskaamalla saatu tuote, joka on pesty jodipitoisuuden alentamiseksi), kasvijauheet ja -uutteen, kasviproteiiniuutteen (yksinomaan nuorille eläimille), mausteet ja yrtit.

2. **Eläinperäiset rehuaineet**

- 2.1 Maito ja maitotuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Direktiivin 92/46/ETY (*) 2 artiklassa määritelty raakamaito, maitojauhe, rasvaton maito, rasvaton maitojauhe, piimä, piimäjauhe, hera, herajauhe, vähäsokerinen herajauhe, heravalkuaisjauhe (fysiikkaalisella menetelmällä uutettu), kaseiinijauhe ja laktoosijauhe.

- 2.2 Kalat, muut merieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Kala, kalaöljy ja kalanmaksaöljy, joita ei ole puhdistettu; entsyymien avulla tuotetut kala-, nilviäis- tai äyriäisautolysaatit, hydrolysaatit ja proteolysaatit liukoissa tai liukenemattomassa muodossa, yksinomaan nuorille eläimille.

Kalajauho

3. **Kivennäisperäiset rehuaineet**

Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Natrium:

puhdistamaton merisuola

karkea vuorisuola

natriumsulfaatti

natriumkarbonaatti

natriumbikarbonaatti

natriumkloridi

Kalsium:

lithothamneae ja kalkkipitoinen merilevä (maerl)

vesieläinten kuoret (mustekalojen luut mukaan lukien)

kalsiumkarbonaatti

kalsiumlaktaatti

kalsiumglukonaatti

Fosfori:

luujauhosta saostettu dikalsiumfosfaatti

defluorinoitu dikalsiumfosfaatti

defluorinoitu monokalsiumfosfaatti

Magnesium:

vedetön magnesiumoksidi

magnesiumsulfaatti

magnesiumkloridi

magnesiumkarbonaatti

Rikki:

natriumsulfaatti"

4. Lisätään osat seuraavasti:

"D. REHUN LISÄAINEET, TIETYT ELÄINTEN RUOKINNASSA KÄYTETTÄVÄT TUOTTEET (DIREKTIIVI 82/471/ETY) JA REHUISSA KÄYTETTÄVÄT VALMISTUKSEN TEKNISET APUAINEET

1. **Rehun lisäaineet**

1.1 Hivenaineet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

- E1 Rauta:
rauta(II)karbonaatti
rauta(II)sulfaatti, monohydraatti
rauta(III)oksidi
- E2 Jodi:
kalsiumjodaatti, vedetön
kalsiumjodaatti, heksahydraatti
kaliumjodidi
- E3 Koboltti:
koboltti(II)sulfaatti, monohydraatti ja/tai heptahydraatti
emäksinen koboltti(II)karbonaatti, monohydraatti
- E4 Kupari:
kupari(II)oksidi
emäksinen kupari(II)karbonaatti, monohydraatti
kupari(II)sulfaatti, pentahydraatti
- E5 Mangaani:
mangaani(II)karbonaatti
mangaani(II)oksidi ja mangaani(III)oksidi
mangaani(II)sulfaatti, mono- ja/tai tetrahydraatti
- E6 Sinkki:
sinkkikarbonaatti
sinkkioksidi
sinkkisulfaatti, mono- ja/tai heptahydraatti
- E7 Molybdeeni:
ammoniummolybdaatti
natriummolybdaatti
- E8 Seleen:
- natriumselenaatti
natriumseleniitti.

1.2 Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt, samalla tavoin vaikuttavat aineet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Direktiivin 70/524/ETY (**) nojalla sallitut vitamiinit:

- mieluiten saatuna raaka-aineista, joita luonnostaan esiintyy rehuissa tai
- synteettiset vitamiinit, jotka ovat identtisiä luonnollisten vitamiinien kanssa ainoastaan yksimäisille.

1.3 Entsyymit. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut entsyymit.

1.4 Mikro-organismit. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat mikro-organismit:

Kaikki direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut mikro-organismit.

1.5 Säilöntäaineet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

- E 236 Muurahaishappo ainoastaan säilörehua varten
- E 260 Etikkahappo ainoastaan säilörehua varten
- E 270 Maitohappo ainoastaan säilörehua varten
- E 280 Propionihappo ainoastaan säilörehua varten

1.6 Sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

- E 551b Kolloidinen silikaatti
- E 551c Piimaa
- E 553 Sepioliitti
- E 558 Bentoniitti
- E 559 Kaoliinit
- E 561 Vermikuliitti
- E 599 Perliitti.

2. **Tietty eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet.**

Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat aineet:

—

3. **Rehujen valmistuksessa käytettävät tekniset apuaineet**

3.1 Tekniset apuaineet säilörehun valmistuksessa. Tähän luokkaan kuuluvat seuraavat:

Merisuola, karkea vuorisuola, entsyymit, hiivat, hera, sokeri, sokerijuurikasjätelämassa, viljakasveista saatava jauho, melassit sekä maitohappo-, etikkahappo-, muurahaishappo- ja propionihappobakteerit.

Jos riittävä käyminen ei onnistu sääolosuhteiden vuoksi, tarkastusviranomaisen tai -laitos voi sallia maito-, muurahais-, propioni- ja etikkahappojen käytön säilörehun valmistuksessa.

E. ELÄINSUOJEN JA ELÄINTEN PIDOSSA KÄYTETTÄVIEN JA LAITTEIDEN (ESIM. KALUSTO JA VÄLINEET) PUHDISTAMISESSA JA DESINFIOINNISSA SALLITUT AINEET

Kalium- ja natriumsaippua

Vesi ja vesihöyry

Kalkkimaito

Kalkki

Sammuttamaton kalkki

Natriumhypokloriitti (esim. nestemäinen valkaisuaine)

Natriumhydroksidi

Kaliumhydroksidi

Vetyperoksidi

Luontaiset kasviuutteet

Sitruuna-, peretikka-, muurahais-, maito-, oksaali- ja etikkahappo

Alkoholi

Typpihappo (maitolaitteistot)

Fosforihappo (maitolaitteistot)

Formaldehydi

Vedinten ja lypsylvälineiden puhdistus- ja desinfointiaineet

Natriumkarbonaatti

F. MUUT AINEET

- (*) EYVL L 268, 19.10.1994, s. 15, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/71/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 33),
- (**) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/19/EY (EYVL L 96, 28.3.1998, s. 39)."

III. Muutetaan liite III seuraavasti:

- 1) Korvataan A osan otsake otsakkeella: "A. 1 Maataloustuotannosta tai keräilystä peräisin olevat kasvit ja kasvi-tuotteet".
- 2) Lisätään osa seuraavasti:

"A.2 Eläintuotannosta peräisin olevat eläimet ja eläintuotteet

1. Kun eläintuotantoa koskevan erityisen tarkastusjärjestelmän täytäntöönpano aloitetaan, tuottajan ja tarkastuslaitoksen on
 - laadittava eläinten kasvatuksessa käytettävien rakennusten, laidunten, ulkojaloittelalueiden, ulkotarhojen jne. sekä tarvittaessa eläinten ja eläintuotteiden, raaka-aineiden ja tuotantopanosten varastointi-, pakkaus- ja jalostustilojen täydellinen kuvaus,
 - laadittava karjanlannan varastointijärjestelmän täydellinen kuvaus,
 - laadittava kyseisen karjanlannan levitystä koskeva suunnitelma, josta on sovittu tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa, ja samassa yhteydessä kasvintuotantoon tarkoitettujen pinta-alojen täydellinen kuvaus,
 - tarvittaessa esitettävä muiden viljelijöiden kanssa tehtyjen sopimusten kattamat järjestelyt karjanlannan levityksen osalta,
 - luonnonmukaisen tuotantoyksikön eläinten hoitosuunnitelma (esim. ruokintaan, lisääntymiseen ja terveyteen liittyvät toimenpiteet),
 - esitettävä kaikki eläintuotantotilalla tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat käytännön toimenpiteet.

Kyseiset kuvaukset ja toimenpiteet on sisällytettävä tarkastuskertomukseen, jonka asianomainen tuottaja vahvistaa nimikirjoituksellaan.

Kyseiseen kertomukseen sisältyy lisäksi eläinten pitäjän sitoumus noudattaa toiminnassaan 5 ja 6 artiklan säännöksiä sekä hyväksyä rikkomusten sattuessa 9 artiklan 9 kohdassa ja tarvittaessa 10 artiklan 3 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpano.

2. A.1 osan 1 ja 4–8 kohdassa määrättyjä kasveja ja kasvituotteita koskevia yleisiä tarkastusvaatimuksia sovelletaan myös eläimiin ja eläintuotteisiin.

Kyseisistä säännöistä poiketen tilalla saa olla eläinlääkintään tarkoitettuja allopaattisia lääkevalmisteita ja antibiootteja, jos nämä ovat eläinlääkärin liitteessä I tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja niistä pidetään maatilalla kirjaa.

3. Eläimet on tunnistamerkittävä pysyvällä tavalla kullekin lajille soveltuvaa menetelmää käyttäen siten, että suurten nisäkkäiden osalta merkitään yksittäiset eläimet ja siipikarjan sekä pienten nisäkkäiden osalta yksittäiset eläimet tai erät.

4. Eläimiä koskevat muistiinpanot on laadittava rekisterin muotoon ja säilytettävä tilalla sellaisessa paikassa, että ne ovat jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla.

Kyseisiin eläimiä koskeviin muistiinpanoihin, joiden tarkoituksena on antaa täydellinen kuvaus karjan tai parven hoitotavasta, on sisällytettävä seuraavat tiedot:

- tilalle tuotavat uudet eläimet lajeittain: niiden alkuperä ja saapumispäivä, siirtymävaihe, tunnistemerkki, suoritettavat eläinlääkinnälliset toimenpiteet,
- tilalta vietävät eläimet: ikä, lukumäärä ja paino teuraseläimen osalta, tunnistemerkki ja määräpaikka,

- yksityiskohtaiset tiedot kuolleista eläimistä ja tähän liittyvät syyt,
- rehut: tyyppi mukaan lukien täydennysrehut, eri rehuaineiden osuudet rehuannoksessa, ajat, jolloin eläimet voivat liikkua vapaasti jaloittelualueilla, vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle, jos mahdollisuutta on rajoitettu,
- tautien ehkäisy, hoitotoimenpiteet ja eläinlääkinnälliset hoidot: hoitopäivä, taudinmääritys, hoitoon käytetty valmiste, hoitomenetelmä, eläinlääkärin hoitoa varten määräämä lääkitys perusteluineen ja varoaika, joka on odotettava ennen kuin eläintuotteita on lupa pitää kaupan.

5. Jos tuottajalla on samalla alueella useita eläintuotantotiloja, on myös niihin yksiköihin, joissa tuotetaan muita kuin 1 artiklassa tarkoitettuja eläimiä tai eläintuotteita, sovellettava tarkastusjärjestelmää tämän eläimiä ja eläintuotteita koskevan jakson 1 kohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen luettelumakohdan osalta sekä eläinten hoitoa, eläimiä koskevia muistiinpanoja sekä eläinten kasvatuksessa käytettävien valmisteiden varastoinnissa noudatettavia periaatteita koskevien säännösten osalta.”

3. Korvataan B osan otsake seuraavasti:

”B. Kasvituotteiden ja eläintuotteiden sekä kasvi- ja eläintuotteita sisältävien elintarvikkeiden valmistusyksiköt.”

4. Korvataan C osan otsake seuraavasti:

”C. Kasvituotteiden, eläintuotteiden ja kasvi- ja/tai eläintuotteita sisältävien elintarvikkeiden tuojat kolmansista maista.”

- IV. Lisätään liitteessä VI olevan ensimmäisen kohdan ”Yleiset periaatteet” jälkeen kohta seuraavasti:

”Ennen tässä liitteessä olevaa A ja B osaa koskevien sääntöjen hyväksymistä ja erityisesti sellaisten elintarvikkeiden valmistuksen kattamiseksi, jotka sisältävät yhden tai useamman eläintuotteen, sovelletaan kansallisia sääntöjä.”

- V. Lisätään liitteet seuraavasti:

”LIITE VII

Eläinten enimmäislukumäärä hehtaaria kohden Luokka tai lajit	Eläinten enimmäislukumäärä hehtaaria kohden, joka vastaa 170 kilogrammaa typpeä vuodessa hehtaaria kohden
Hevoseläimet, yli 6 kuukauden ikäiset	2
Vasikat, teuraaksi kasvatettavat	5
Muut alle vuoden ikäiset nautaeläimet	5
Urospuoliset nautaeläimet, 1– alle 2-vuotiaat	3,3
Naaraspuoliset nautaeläimet, 1– alle 2-vuotiaat	3,3
Urospuoliset nautaeläimet, vähintään 2-vuotiaat	2
Siitoshiehot	2,5
Lihahiehot	2,5
Lypsylehmät	2
Poistolehmät	2
Muut lehmät	2,5
Naaraspuoliset siitoskanit	100
Uuhet	13,3
Vuohet	13,3
Porsaat	74
Siitosemakot	6,5
Lhasiat	14
Muut siat	14
Broilerikananpojat	580
Munivat kanat	230

LIITE VIII

Vähimmäistilat sisätiloissa ja ulkona sekä erti lajien kohdalla eri tuotantomuodoissa käytettäviä eläinsuojia koskevat muut erityispiirteet

1. NAUTAELÄIMET, LAMPAAT JA SIAT

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)		Ulkotilat (jaloittelualue laidunta lukuun ottamatta)
	Vähimmäiselopaino (kg)	Tila (m ² /eläin)	Tila (m ² /eläin)
Nautaeläimet ja hevoset, siitokseen ja lihotukseen	enintään 100 enintään 200 enintään 350 yli 350	1,5 2,5 4,0 5 ja vähintään 1 m ² /100 kg	1,1 1,9 3 3,7 ja vähintään 0,75 m ² /100 kg
Lypsylehmät		6	4,5
Sonnit, siitokseen		10	30
Lampaat ja vuohet		1,5 lammasta/vuohta kohden 0,35 karitsaa/kiliä kohden	2,5 ja 0,5 karitsaa/kiliä kohden
Porsineet emakot enintään 40 päivän ikäisine porsaineen		7,5 emakkoa koh- den	2,5
Lhasiat	enintään 50 enintään 85 enintään 110	0,8 1,1 1,3	0,6 0,8 1
Porsaas	yli 40 päivän ikäiset, enintään 30 kg	0,6	0,4
Siitossiat		2,5/naaras 6,0/uross	1,9 8,0

2. SIIPIKARJA

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)			Ulkotilat (m ² vuorot- teluun käytössä olevaa pinta-alaa/eläin)
	eläintä/m ²	orren pituus cm/eläin	pesä	
Munivat kanat	6	18	8 munivaa kanaa pesässä tai yhteispesä (120 cm ² lintua kohden)	4, sillä edellytyk- sellä, että raja 170 kg tyyppä hehtaaria kohti vuodessa ei ylity
Lihasiipikarja (kiinteät kasvatustilat)	10, siten, että elopaino on enintään 21 kg neliömetriä kohden	20 (ainoastaan helmikanat)		4 broileri ja helmi- kana 4,5 ankkua 10 kalkkuna 15 hanhi Kaikkien edellä mainittujen lajien kohdalla raja 170 kg tyyppä hehtaaria kohti vuodessa ei saa ylittyä
Lihasiipikarja (siirrettävät kasvatustilat)	16 (*) siirrettä- vissä kanaloissa siten, että elo- paino on enin- tään 30 kg neliö- metriä kohden			2,5, kaikkien edellä mainittujen lajien kohdalla raja 170 kg tyyppä hehtaaria kohti vuodessa ei saa ylittyä

(*) Ainoastaan siirrettävissä eläinsuojissa, joissa lattiapinta-ala on enintään 150 m² ja joita ei suljeta yön ajaksi."